பாலமகள்

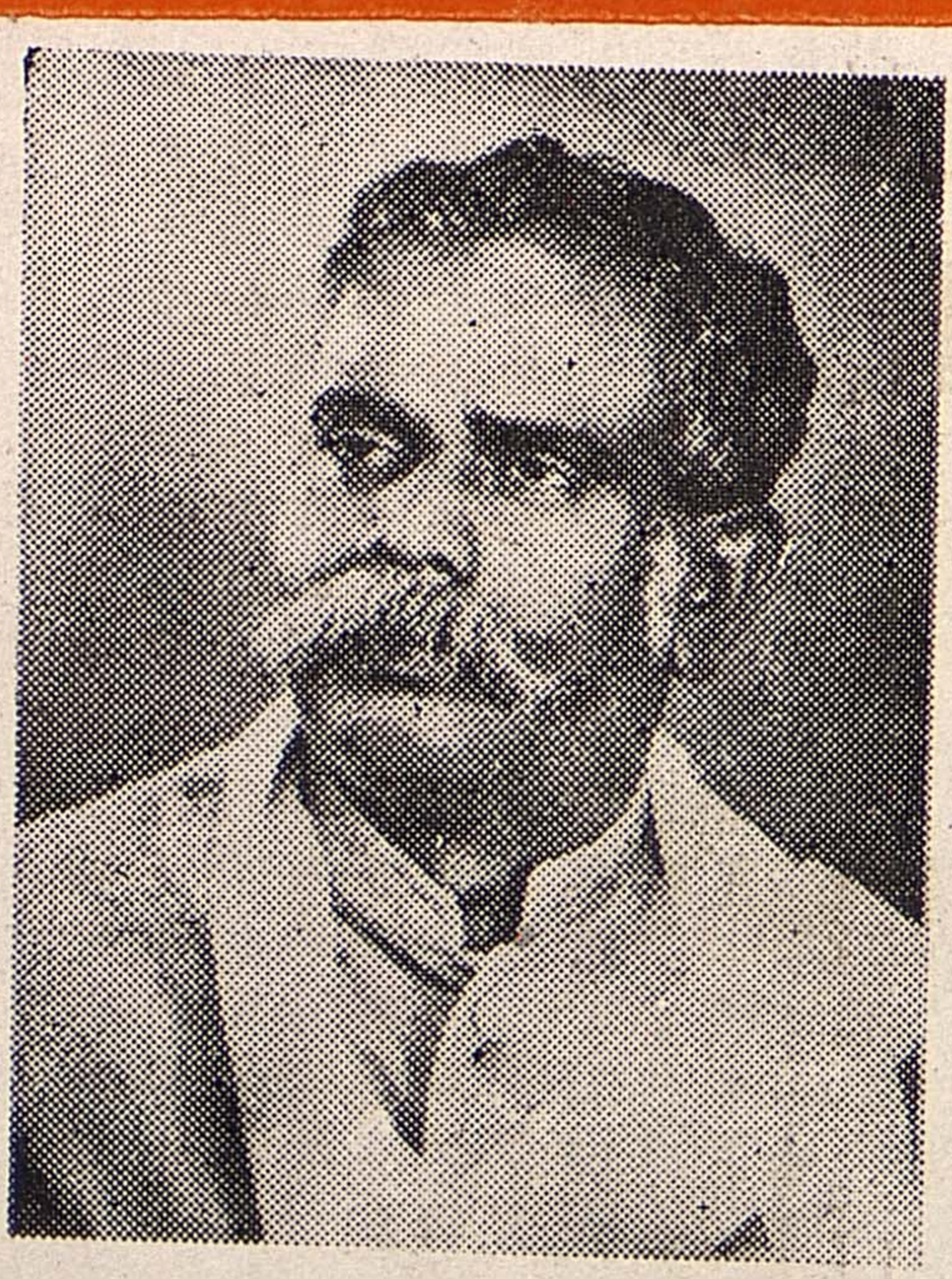

கரா.கலைக்குமரன்

பாவாணர் பாடல்கள்

தொகுப்பும் அடைவும் :

இரா. இளங்குமரன்

வெளியீடு

திருவள்ளுவர் தவச்சாலை

திருவளர்குடி (அல்லூர்)

திருச்சி மாவட்டம் – 620 101.

தொலைப்பேசி : 0431–685328

நூற் செய்தி

நூற் பெயர்	பாவாணர் பாடல்கள்
ஆசிரியர்	இரா. இளங்குமரன்
மொழி	தமிழ்
பொருள்	பல்வகைப் பொருள்
பதிப்பு	முதற்பதிப்பு
பதிப்பாண்டு	செப், 2000
உரிமை	தொகுப்பாசிரியர்க்கு
நூல் கட்டு	தாள் அட்டை
பக்கம்	112
தாள்	10.5 வெள்ளைத்தாள்
நூலின் அளவு	10.5 செ.மீ. X 12.5 செ.மீ.
எழுத்து	12 புள்ளி
வெளியீடு	திருவள்ளுவர் தவச்சாலை, அல்லூர் 620 101. திருச்சி மாவட்டம்.
அச்சு	வேமன் பிரிண்டர்சு, 19, நியூ காலனி, சோசியர் தெரு, நுங்கம்பாக்கம், சென்னை – 34. ☎ : 821 11 34

விலை : உருபா. 30–00

பாவாணர் பாடல்கள்

தொகுப்பாளர் தொகையுரை

பாவாணர் பாடல்கள் என்னும் இச்சுவடி இதன் பாடு பொருளுக்கு ஏற்பப் பத்துப் பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

நூன்முறையில் பாயிரம் என்பதொன்று; அது முதன்மையானது; இடத்தால் மட்டுமன்றிப் பொருளாலும் முதன்மையுடையதே. ஆகலின், ''மாடக்குச் சித்திரமும் மாநகர்க்குக் கோபுரமும்'' போல்வது என முன்னையோர் கூறினர். அதற்கு,

முகவுரை பதிகம் அணிந்துரை நூன்முகம்
புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை பாயிரம்

எனப் பல்வேறு பெயர்களைக் குறியீடும் செய்தனர்.

பின்னே வரும் யானையை முன்னே மணியொலியால் காட்டுவது போல்வதும், பறையறைதலால் யான வரவை உரைப்பது போல்வதும் பாயிரம் எனினும் தகும்.

"வணக்கம் அதிகாரம் என்றிரண்டும் சொல்லச்
சிறப்பென்னும் பாயிர மாம்"

என்பது சிறப்புப் பாயிர இலக்கணம். அவ்வகையில் இப்பாயிரப்பகுதியில் கடவுள் வாழ்த்து (2) பாயிரம் (7) அவையடக்கம் (2) அவையடக்கப் பாடல் படிமாற்றம் (1) ஆகப் பன்னிரு பாடல்கள் உள. (1—12) இவற்றுள் நேரிசை வெண்பா (2) குறள் வெண்பா (3) கலிவிருத்தம் (7) என்னும் பாவகைகள் இடம் பெற்றுள. இவை இசைத்தமிழ்க் கலம்பகம், தமிழர்மதம், பழந்தமிழாட்சி, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, வடமொழி வரலாறு, முதல் தாய்மொழி என்பவற்றுள் உள்ளன.

இதன் இரண்டாம் பகுதி வாழ்த்து என்பது. இதில் திருமண இறைவணக்கம் (1) இறைவேண்டல் (1) இசையாசிரிய வணக்கம் (1) திருமண வாழ்த்துப்பா (15) மங்கல நீராட்டுவிழா வாழ்த்து (1) மக்கள் வாழ்த்து (3) பெருமக்கள் வாழ்த்து (10) அமைப்புகள் இதழ்கள் நூல்கள் ஆகியவற்றுக்கு வாழ்த்து (16) என்பவை (48) இடம் பெற்றுள்ளன (13;—60).

இவற்றுள் நேரிசை வெண்பா (29) குறள் வெண்பா (1) ஆசிரியப்பா (5) கலிவிருத்தம் (8) கலித்தாழிசை (2) கட்டளைக்கலித்துறை (2) எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம் (1) என்னும் பாவகைகள் உள (48).

இவற்றுள் அச்சில் வெளியிடப்பட்டவை 29; அச்சில் வெளிப்படாது முதன் முதலாக அச்சில் வருவன 19. ''மறைமலை என்னும் மறையா மலை யின்'' என்னும் வெண்பா தமிழ்வரலாறு, தமிழர் வரலாறு எனனும் இரண்டு சுவடிகளிலும் இடம் பெற்றுள (பக்.295; 334)

மூன்றாம் பகுதி 'இரங்கல்' ஆகும். இதில் அறுவர் இரங்கல் பாக்கள் உள. இதில் இடம் பெற்றுள்ள பாடல்கள் 23 (61—63). இவற்றுள் கலிவிருத்தம் 10. கலித்தாழிசை 3. அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம் 10; இவற்றுள் இதழ்களில் அச்சிடப்பட்டவை 18; பாவாணர் கடிதங்கள் என்னும் நூலில் அச்சிடப்பட்டவை 5.

நான்காம் பகுதி நன்றி என்பதாம். இதில் 47 பாடல்கள் உள (84—130). இவற்றுள் வெண்பா 40; அகவற்பா 2; கட்டளைக்கலித்துறை 5. நூல்வெளியீட்டு உதவி, நூல்வெளியீட்டுக்குழு உதவி, மணவிழாக் கொடை, மணிவிழாக் கொடை உதவி, மெய்ப்புப் பார்த்த உதவி என்பவற்றுக்கு விடுத்த நன்றிப் பாடல்கள் இவை. நூல்களிலும் இதழ்களிலும் வெளிவந்தவை.

இதன் ஐந்தாம் பகுதி 'ஐந்தகம்' என்பது. இதில் ஈர் ஐந்தகங்கள் உள. பத்துப்பாடல்கள்; இதழில் இடம் பெற்றவை. அறுசீர் விருத்தம் முன்னது; பின்னது வெண்பா.

'ஐந்து' என்பது தலைப்பு 'பதிகம்', பத்தாவது போல் 'ஐந்து' ஐந்தகம் என ஆளப்பெற்றதாம் (131 — 140).

ஆறாம் பகுதி பதிகம். இதன்கண் ஒன்பது பதிகங்கள் உள (141 — 232). திருக்குறளைப் பற்றியது ஒன்று; வெள்ளக்கொடுமை பற்றியது ஒன்று; வங்க வாகை பற்றியது ஒன்று; எஞ்சிய ஆறும் பெருமக்களைப் பற்றியவை. பெரியார், சிதம்பரனார், மறைமலையார், பாரதிதாசனார், சேலம் இராமசாமியார், சிங்கபுரி கோவலங்கண்ணனார் என்பார் அவர். பாரதிதாசனாரைப் பற்றிய பதிகமும், வெள்ளச்

சேதவிளரிப் பதிகமும் பதினொரு பாடல்களை யுடையவை. எஞ்சியவை பத்துப்பாடல்களே.

இவ்வொன்பது பதிகங்களுள் வெண்பா 6; கலிவிருத்தம் 1; அறுசீர் அகவல் விருத்தம் 1; எழுசீர்ச் சந்தவிருத்தம் 1.

இலக்குவனாரைப் பற்றியதொரு பதிகம் இரங்கல் பற்றியது. ஆகலின், அப்பகுதியில் இடம் பெற்றது; இப்பகுதியில் இடம் பெற்றிலது.

இவையெல்லாமும் நூல்களிலாதல் இதழ்களி லாதல் அச்சிடப் பெற்றவை. இப்பகுதியிலுள்ள பாடல்கள் 92.

ஏழாம் பகுதி வரலாறு பற்றியது. இதில் இடம்பெற்றவை இரண்டே (233,234). இரண்டும் அகவற்பா. இரண்டும் உயர்தரக்கட்டுரை இலக்கணம் இரண்டாம் பகுதியில் வெளிவந்தவை. ஒன்று சாமிநாதர் பற்றியது; மற்றொன்று அவர் எழுதிய வரலாற்றைப் பற்றியது.

எட்டாம் பகுதி கதை. இதில் இரண்டு கதைகள் இடம்பெற்றுள (235–253). 'பள்ளிக் கணக்கு புள்ளிக்குதவாது' என்பது ஒன்று; நன்றியுள்ள சேவகன் என்பது மற்றொன்று. முன்னதில் அறுசீர் அகவல் விருத்தம் 11. பின்னதில் கலித்தாழிசை 8. ஆகப் பத்தொன்பது பாடல்கள். இவையும் உயர்தரக் கட்டுரை இலக்கணம் இரண்டாம் பகுதியில் இடம் பெற்றவையே.

ஒன்பதாம் பகுதியில் பலவகைப் பொருள்கள் இடம்பெற்றுள. திருவள்ளுவர் ஈராயிர ஆட்டை விழாச் செய்தி என்பது தொட்டுத் தலையாய தமிழர் என்பது ஈறாக ஒன்பது உட்பகுதிகளைக் கொண்டது. மொத்தப் பாடல்கள் 21 (254 — 274).

இவற்றுள் அகவல் 3, குறள் வெண்பா 6, கலிவிருத்தம் 5, அறுசீர் விருத்தம் 2. எண் சீர் விருத்தம் 1. இசைப்பா 2. கும்மிப்பா 1 நூற்பா 1, இவற்றுள் போலிகைப்பாடல் என்னும் இறுதிப்பகுதி குறளும் சிவஞான போதமும் நாவுக்கரசர் தாண்டகமும் கொண்டு எழுந்தவை. ஒன்று நூற்பா; மற்றிரண்டு புதுநூற்பா. அனைத்தும் அச்சில் வந்தவை.

திருவள்ளுவர் ஈராயிர ஆட்டைவிழாச் செய்தி பற்றிய அகவல் 108 அடிகளைக் கொண்ட நெடியது. நூற்பா ஓரடியால் ஆய சிறியது.

முடிநிலை என்னும் பத்தாம் பகுதி 23 பாடல்களையுடையது (275 — 297). நூல்களின் முடிவுகளாகவும் வாழ்த்துகளாகவும் இடம் பெற்றவை. வெண்பா 22. அகவல் ஒன்று; அவ்வொன்றும் சிவஞான போதப் போலிகை. அது பிறிதிடத்தும் பிற வடிவிலும் வந்துளது (254 — 273).

இப்பத்துப் பகுதிகளிலும் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்கள் 297.

இவற்றுள் நேரிசை வெண்பா 159, கலிவிருத்தம் 40, அறுசீர் அகவல் விருத்தம் 39, அகவற்பா 13, கலித்தாழிசை 13, குறள் வெண்பா 10, சந்தவிருத்தம் (ஏழுசீர்) 10, கட்டளைக்கலித்துறை 7, எண்சீர்விருத்தம் 2, கும்மி 1, இசைப்பா 2, நூற்பா 1.

குறிப்புகள் சில :

பாயிரப்பகுதியில் தமிழைக் ‘ குமரிநிலத்தெழுந்த கோமொழி’ என்கிறார். ‘கோ’ தலைமை, தெய்வம் இவ்விரு பொருளும் தருவதுடன் ‘ஆன்’ என்னும் பொருளும் தருவது. கன்றீனும் கறவை என்னப் பன்மொழிக்குத் தாயாகத் திகழும் வரவு நோக்கிக் ‘கோமொழி’ என்றமை பாவாணர் தம் ஆய்வுப் பொருளை அப்படியே முழுதுறத் திரட்டி வைத்ததாம்.

பாவாணர் கொண்ட இறைமை அழுத்தமும் சொல்லாய்வுத் தெளிவும் ஒருங்கு வெளிப்படுவது, ‘கடவுள்’ என்னும் பெயர்ப்பொருளை அறிந்துகொண்டால் ‘நாடாமல் உண்டென நம்பு’ என்பதில் இருந்து வெளியாகின்றது.

‘இழுக்குடைய பாட்டுக்கு இசைநன்று’ என்றொரு கருத்து இடைக்காலத்தே சில புலவர்களிடம் இருந்தது. ஆயின் இசைத்திறம் நன்குணர்ந்த பாவாணர் ‘‘குறையும் எழுத்தினால் கூடுவ தினிமையே, அறையும் அளபெடை ஆக்கியே எழுத்தொலி, நிறையும் அளவுற நீட்டுக’’ என்று சொல்வதுடன் தம் இசைத்தமிழ்க் கலம்பகத்திலே ஆட்சியும் செய்துள்ளமையைச் சுட்டுகிறார். அன்றியும், ‘‘தீந்தமிழைத் தெருவெலாம் பரப்புதற்குப் பாடற்குழாம் ஒன்று ஏற்படுத்துக’’ என்று கட்டளையிடுகிறார்.

துறைவல்ல அறிஞர்கள் கூறும் திருத்தத்தை ஏற்றுப்போற்றுவதற்குத் தாம் அணியமாக உண்மையை, ‘‘என்றும் திருத்தம் இயம்பும் அறிஞரின், நன்றி அறிவேன் நனி’’ என்பதால் மெய்ப்பிக்கிறார். கல்வி

கண்மூடித்தனத்தைக்கொண்டு கண்மூடித்தனத்தை வளர்ப்பதற்கு அன்று என்பதையும் பகுத்தறிவை ஆக்குதற்கே என்பதையும் ஒரு முறைக்கு இருமுறை தெளிவு செய்கிறார்.

மணமக்கள் இணைந்து இன்பந்துய்த்தலைப் ''புலியாணம் ஒன்றாகிப் பொருவரிய இன்பந்துய்த்து'' என்பது புதுமையான் ஆட்சி. அருமையான ஆட்சி. உண்ணாக்கும் அண்ணாக்கும் போல ஒன்றுபட்டுச் சுவைக்கும் இணைப்பை எண்ணின் பொருள் விளக்கமாம். புலி, ஆணம், உண்ணாக்கும் அண்ணாக்கும். அண் _ மேல். புலி _ புல்லி, தழுவிக்கிடப்பது. எதுகைநோக்கி வறிதே சொல்லாட்சி புரியாது வளமைசெய்தது பாவாணர் திறம். இவ்வாறே உலண்டு' என்பதும் பொருள் செறிந்ததே.

திருக்குறளை 'முப்பால்' என்னும் வழக்கு நாடறிந்தது. அதனை 'முப்பொருள்' என்பது போற்றத்தக்கது.

செம்புலப் பெயல் நீரை அன்புடை நெஞ்சத்திற்கு உவமைகாட்டி உரைத்த புலவர் பெயரையே 'செம்புலப் பெயல்நீரார்' எனக்கொண்டது பண்டைத்தமிழகம். அவ்வுவமை நயத்தை விரும்பிய பாவாணர்.

''சிவல்நீர்'' எனச் சுருக்கியும், '' செம்புலம் பெய்த நீரியல்நேய நீர்மிகு நெஞ்சம்'' எனப் பெருக்கியும் உரைக்கிறார்.

''தம்மில் இருந்து தமது பாத் துண்டற்றால்'' என்னும் திருக்குறளில் தோய்ந்த பாவாணர், ''தமது

பாத்துணுந் தம்மில் வாழ்வு'' எனவும், ''தம்முடைப் பள்ளியிருந்துணாப் பகிர்ந்துண்டு'' எனவும் அமைத்துக் கொள்கிறார். இன்னும் இப்பகுதியில் 'கேளாரும் கேட்ப' எனவும் 'சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது' எனவும் வரும் குறள்களைத் தக்காங்கு நினைவுகூருமாறு இணைக்கிறார்.

திருவள்ளுவர் அறம் தோற்பதன்று; என்றும் வென்றே நீரும் என்னும் திண்ணிய கருத்தால் 'திருவள்ளுவ அறம்' என்னாமல் 'திருவள்ளுவ வாகை அறம்' என்பது திருக்குறள் மரபுரை கண்ட பாவாணர் பார்வையை வெளிப்படுத்த வல்லது.

நூல் வனப்புகளுள் அம்மை என்பதொன்று; அஃது அடிபெருகாத குறுகிய பாடலாக அமைவது. அவ்வனப்புச் செவ்வனம் அமைந்த நூல் திருக்குறள். இதனைப் பாராட்டும் பாவாணர் திருவள்ளுவரை 'எம்மை' என்கிறார். 'எம் தலைவர்' என்பது எம்மைப் பொருள். 'எம் குருவர்' எம்கோ' 'எம்தலைவர்' என வள்ளுவரைக்குறிக்கும் இவ் எம்மைக்கு முன்னோடி 'எம்மடிகள்' என்னும் சிவப்பிரகாச அடிகள் ஆகலாம்.

ஊழிற் பெருவலி யாவுள என்னும் குறளுக்கு ஒரு சான்று போலத் தம் பார்வையில் பாவாணர் இலக்குவனாரைக் காண்கிறார். பாவேந்தர் எனின், இற்றைநாளில் 'பாரதிதாசன்' எனச் சொல்லாமலே பலரும் அறிவர். 1959 ஆம் ஆண்டிலேயே 'பாவேந்தன் பாரதிதாசன்' என்கிறார் பாவாணர். அன்றியும், நம் புதுவைப் பாவேந்தன் என்கிறார். இன்னும், நாவேந்தரான புலவர்க்கு வேலன்றோ நம்புதுவைப் பாவேந்தன் பாரதிதாசன் என்கிறார். அடுக்கடுக்காக

உயர்த்தி அரவணைக்கும் அருமை, பாவேந்தரைப் பாவாணர் புரிந்துகொண்ட அருமையின் விளைவே என்க.

"கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின்
ஆறறல தலைப்பட டவாகுகு

என்னும் திருக்குறள் வழிப்பட்டு ' நண்ணூற்றைத் தாண்டவரும்' பெரியாரைக் காண்கிறார், பாவாணர். பெரியார், தாம் பட்ட கல்லடி சொல்லடிகளை வசையாகக் கொள்ளாமல், இசையாகக் கொண்டதையும், சிற்றாற்றில் பேரோடம் செலுத்துவதுபோல் பெரியார் செயலாற்றிய திறத்தையும் எளிய அரிய சொற்களால் சுருக்கத்தால் பெருக்கமாக உரைக்கும் பாவாணர் பாவாணரே என்பதை மெய்ப்பிக்கிறார். 'சாணத்தைக் கொண்டு எறிந்து உளப்புண்படுத்த நினைவார் உள்ளமிலாத் தன்மையை உரைப்பார் போலச் 'சாணக்குண்டு' என்று ஆளும் ஆட்சி நெஞ்சுவிட்டகலாதது.

''வீட்டுரிமைக்கு ஆவணம் போல்வது நாட்டுரிமைக்கு வரலாறு'' எனப் பல இடங்களில் சுட்டுவார் பாவாணர். அதனை நற்கலையின் வென்விழா முதற்பாட்டிற் காட்டுகிறார்.

வெற்றி விழாவை வென்விழா என்பதும் வெற்றியை வெற்றம் என்பதும், புதுப்பொங்கலைப் 'புதிரி' என்பதும் கதிரோனை விண்மணி என்பதும் பூப்பு நீராட்டை மண்ணுதல் மங்கலம் என்பதும், தமிழை முல்லைத்தமிழ் என்பதும் இப்பகுதியில் அமைந்துள்ள நயமிக்க சொல்லாட்சிகளாம்.

இரங்கல் பகுதியில் பாவாணர் உருக்கம் தெற்றென வெளிப்படுகின்றது. அதேபொழுதில் உலகியல் தெளிவும் பளிச்சிடுகின்றது. இரங்கல் இரங்கலாக அமையாமல் இதற்குத் தீர்வு இன்னது என்னும் வழிகாட்டுதலும் புரிகின்றது. 'சொல்' 'தொடர்' 'பொருள்' ஆகியவற்றின் நயங்கள் உணர்வின் ஆழத்தில் இருந்து வருவதால் மிகச் சிறக்கின்றன.

பட்டகாலிலே படுமெனும் பழமொழியை நினைகின்றார். திருவரங்க நீலாம்பிகையார் குடும்பத்துப் பட்ட துயர்களெல்லாம் பாவாணர்க்குத் தட்டுப் படுகின்றன. பட்ட அரங்கனார்; பிள்ளைமைப்பட்ட எண்மர்; உண்மை கைப்பட்டது; அவர் பட்டது — ஆய பட்டவைகள் அணிவகுக்கின்றன.

அதுபோல், ''செல்வமேயெனும் செல்வஞ் சென்றதைச் செல்வி வாயிலாய்''

என்பதிலும் சொன்மீட்சி தவழ்கின்றது.

"புதுவதே யன்றுயிர் போவ தியல்பு"

"அன்னையிற் சிறந்தவர் ஆரும் இன்மையின்"

"கூரியல் குன்று மோதான் கோளரி குருளை யேனும்"

என்பவை பழமை வழிப்பட்டவை எனினும் நூற்பா அன்ன அமைதியவை.

செந்தமிழ்ப் புலவன் என்கோ? சிறந்தவா சிரியன் என்கோ? என ஒரு பாடலில் வரும் ஆறு என்கோவும் நம்மை எங்கோ தொடர ஏவுகின்றன. காதல் ஜயத்தில்

பிறந்த 'என்கோ' சிலம்பில் பிறந்தது என்றால் கலங்கல் ஐயத்தில் பிறக்கின்றது இவ் 'என்கோ'?

''மாறனோ ஆரன் தானோ மற்றெனின் சேரர் கோனோ'' என ஒருவரை மூவேந்தர்க்கு ஒப்பிடல், ஆறடி வளர்ந்த தோற்றம் கூறல், நீள்மேலாடை வீசுகை முழந்தாள் தோய்தல், ஏறுபோல் நிமிர்ந்து செல்லல்'' என்பன பல்கால் கண்டு பசுமையாக உளத்தில் பதித்துக் கொண்டிருந்த பதிவின் முத்திரை.

உணர்விலாப் புலவரை ஏட்டுப்புலவர் என்பதும், உணர்வுப் புலவரை மானச் செம்மல் என்பதும், பிறரை அச்சுறுத்தும் உடலைச் சூருடல் என்பதும், விரைவைக் கதுமென என்பதும், செயல் திறவோரைச் சொல்லோவியர்போலச் செயலோவியர் என்பதும், பத்மஶ்ரீயைத் (தா)மரைத் திரு என்பதும் வருந்துபவரைப் பனிப்பவர் என்பதும் அருகிய வழக்குகளையும் எளிமையாக எடுத்தாளுதலுக்குச் சான்றாவன.

"உவப்பவே தலைக்கூ டிப்பின் உள்ளவே பிரியு முன்னார்த்

தவப்பல நாளும் ஒக்கத் தனிச்சுவை விருந்தின் ஓம்பி''

என்னும் அடிகள் உவப்பத் தலைக் கூடி என்னும் குறளில் இருந்து கிளர்ந்து மேலேறி நிற்பதாம் சிறப்பினது.

"பெண்ணினற்றுணை பிறிதொன் றின்மை"

என்பது அழுந்திய பட்டறிவு. ''கணவன் கண்முனே கண்ணை மூடுதலை'', நன்மனைவி விரும்புதலை உரைத்தல் தமிழப் பெண்டிர் தகைமையுரைப்பு.

துணையற்ற காலைத் ''தீந்தமிழ்த்துணையே துணையெனக் கோடல்'' வேண்டும் என்பது அறிவறிந்து கூறும் மருத்துவக்கூறு.

"கொல்வ கையெனும் குறிப்பி லாமையாற்
சொல்வி னைக்குமைச் சூழ்ந்த மர்த்தினேன்"

என்பது தாமுறும் கையறவு: 'யானும் கையறவுக்குத் துணையாகி நின்றேனோ' என்னும் கனிவுச் சுரப்பின் வெளியீடு.

'சொல்வினை' யாவது சொல்லாராய்ச்சித் துறையாம் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகர முதலித்துறை.

"இருந்தநாள் ஒன்றும் ஈயா
திறந்தபின் இரங்கல் கூறல்
வருந்தவே தானிந் நாட்டு
வழக்கமாய்ப் போயிற் றந்தோ"

என்பது நூற்றுக்கு நூறு செவ்விய முடிவு என்பதை மறுக்கச் சான்று உண்டோ? பாவாணரே இக்கூற்றுக்கு விலக்குப் பெற்றாரல்லரே!.

நூல்வெளியீட்டுக்கு உதவி பற்றியது இந்நன்றிப் பகுதி என்க. நூல் வெளியீட்டுக்குத் தனிப்படச் செய்த உதவி, குழுவாக அமைந்து செய்த உதவி, மணி விழாவெடுத்துப் பணந்தண்டித்தந்த உதவி, நூல்களை அச்சிட்டு மெய்ப்புப் பார்த்த உதவி என்பவற்றுக்கு எழுந்த நன்றிப் பாடல்களே இவை.

தமிழ் இலக்கியவரலாறு, வடமொழி வரலாறு, மண்ணில் விண், தமிழர் மதம், திருக்குறள் மரபுரை

என்பவை இவ்வகையால் வெளிப்பட்டவையாம். செட்டிகுளம் பாவாணர் நூல்வெளியீட்டுக் குழு, செங்காட்டுப் பட்டி பாவாணர் நூல் வெளியீட்டுக்குழு, நெய்வேலி பாவாணர் தமிழ்க் குடும்பம், மதுரை பாவாணர் மணிவிழாக் குழு என்பவை சுட்டப்படும் குழுக்கள்.

சிங்கபுரி (சிங்கப்பூர்) அன்பர்கள் சிறந்தகொடை இவண் குறிப்பிடத் தக்கது. இவ்வாறு கொடுத்த கொடையாளர் பெயர்களை நன்றிப் பகுதியில் கண்டு கொள்க. சிங்கபுரி அன்பர் பதினெண்மரைப் பதினாறடி அகவலுள் செறித்து வைத்துளார் பாவாணர். இந்நன்றிப் பாடற்பகுதியில் இடம்பெறாத நன்கொடையாளர் பட்டியும் தனியே உண்டு. இது பாடல் தொகுப்பு ஆகலின் இடம்பெற்றில.

''மொழிநூல் மாணவன்'' எனத் தம்மைக் குறிக்கிறார் பாவாணர். அடுத்த இருசீர்களிலேயே ''முதுதேவ நேயன்'' என முதுமையும் பெயரும் முறையே தொடர அமைந்து மின்னுகிறார்; ஏடது கைவிடாது ஏந்திய கொள்கையர் முது மாணவர் தாமே!

அரசு தன்கடன் ஆற்றவில்லை; பல்கலைக் கழகம் பரிந்து உதவவில்லை. அந்நிலையில் ஆர்வலர் முந்துவந்து உதவினர். ஆகலின், ''ஆளும் அரசும் அமைபல் கலைக்கழகமும்'' நீள்கையற உதவினராம்.

"கோடிக் கணக்கில் குவித்துத் தமிழ்பேணாப்
பேடிக் கயவர் பெயர்கருக்க" உதவினராம்.

"பல்லா யிரம்வேலிப் பண்ணைப் பெருமடங்கள்
எல்லாம் இருள " உதவினராம்.

கையற, கருக்க, இருள நேராதிருந்தால் நிலைமை எவ்வளவோ மாறியிருக்குமே? அவர்கள், தாம் கண்டு கொள்ளக்கூடாது . என்றே கண்ணை மூடிக் கொண்டவர்கள் அல்லரோ.

திருவிளையாடலில் தருமிக்குப் பொற்கிழியளித்த செய்தியுண்டு. அதனைத் தமக்களித்த கொடைவிஞ்சிய தெனக் குறிக்கிறார் பாவாணர்.

"தருமிக்குத் தந்தது தாராத் தமிழின்
பெருமை வரலாறு பெற்று"

என்பது அது. மேலும், சடையன் கொடையை எண்ணவும் அதனை விஞ்சியதாகக் கொள்ளவும் ஏவுகின்றது.

"பணத்திற்கு மூன்று படிவிற்ற காலை பரிந்துகம்பன்
உணத்தந்த வள்ளல் சடையன் உதவிய தோவியப்போ
கிணற்றிற்குட் கேணியும் ஊறாநாள் முத்துகிருட்டிணன்தான்
குணத்திற்கீ டின்றிக் கொடுத்தனன் யாவும் குறிப்பறவே"

பிசிராந்தையார் நட்பு, கிளியீடு (பாரி பறம்பில் கிளிகள் தொகுத்த கதிர்), கார்பணி கற்பு (மழையையும் ஏவல் கேட்கச் செய்யும் கற்புடைமை) என்பவற்றை ஆங்காங்கு ஆள்கிறார்.

செட்டிகுளம், செந்தமிழ் அன்னை என்னும் பெயர்களை நினைக்கவும் சீரிய கற்பனையில் திளைக்கிறார். அதனால்,

"செந்தமிழ் அன்னை செழியன் தமிழ்நாடும்
வெந்தழல் ஆரிய வெம்மையால் –வந்தே
குளிர்ச்சிபெறத் தோழியொடு கூடி மகிழ்ந்து
குளிப்பது செட்டி குளம்"

என்றார். அச் செட்டிகுளம் போலவே செங்காட்டுப் பட்டியிலும் பாவாணர் நூல்வெளியீட்டுக்குழு உண்டாகியமையால்,

"செட்டிகுளத் திற்குளித்த செந்தமிழ்த்தாய் செங்காட்டுப்
பட்டியிலே வந்து பருகப்பால் – அட்டியது
போல்வதே மீண்டும் பொலிந்தெழுந்த பாவாணர்
நூல்வெளி யீட்டுக் குழு"

என்றார்.

சிங்கபுரியில் ஆட்சிமொழிகளுள் தமிழ் ஒன்றாக இருத்தலை அறிந்து மகிழும் பாவாணர்.

"இலங்கரச மும்மொழியுள் ஒண்டமிழும் ஒன்றாம்
இலங்கையிலும் இல்லாத ஏண்"

என்று பாராட்டுகிறார். நடுவண் ஆட்சி மொழிகளுள் ஒன்றாகத் தமிழும் இல்லையே என்னும் எண்ணத்தின் வெளிப்பாடு இது.

ஐந்தாவதாம் ஐந்தகம் பத்தே பாடல்களை யுடையது. செந்தமிழ்ச் செல்வி மாதிகை பற்றியது முன்னது. அது போற்றத்தக்க பொற்பேழை என்றும், அது தமிழ வாகைப் போர் செய்து பாடாண் பாடுவது என்றும், இவ்வைந் தகத்துப் பாராட்டுகின்றார். அடுத்த ஐந்தகம் திருக்குறளின் சிறப்புப் பற்றியது. வள்ளுவர் வகுத்த அறம் நடுவாறம் என நயக்கின்றார்.

பதிகம் ஒன்பதுண்மை அறிந்துள்ளோம்; அஃதாறாம் பகுதி. உலக முழுமைக்கும் ஒத்த மறைநூல் திருக்குறள் என்றும், ஊரும் பிறப்பும் உறுதொழிலும் உற்றோரும் பேரும் தெரியாப் பெரும்புலவர் திருவள்ளுவர் என்றும், ஒழுக்கம் உயர்குலம்; ஒன்றே பிறப்பாம்; இழுக்கம் இழிகுலம் என்பதென்றும், பொய்மையும் வாய்மை இடத்த என்னும் பொய்யா மொழி என்றும், இல்லறத்தாலும் இறையடி எய்தலாம் என்பதென்றும், அது புரட்டை வாரிய சூறாவளி என்றும், பல்லுரை கண்டும், முடிவாகக் கண்டார் இலர் என்றும் அது மாமலைக்குச் செல்லாமல் யாரகத்தும் அமர்ந்துதவும் அருமருந்து என்றும் தமிழர்க்கு உய்வைத் தந்தது என்றும் பொதுமறைப்பதிகம் புகல்கின்றது.

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு பெரியார் என்றும், தமிழினத்திற் கெனவே உழைக்கவந்தவர் அவர் என்றும், எதிர்ப்புக் கஞ்சாது தாங்கும் சூரவாழ்க்கையர் என்றும், இந்தியெதிர்ப்பில் தலைசிறந்தவரும், குடி செய்வாராய் மடி செய்யாது மானங்கருதாது தொண்டு பூண்டவரும் பெரியாரே என்றும், கண்மூடி வழக்கங்கள் மண்மூடிப்போக உழைப்பவரும், பட்டப்டிப்புகள் பயனில் குப்பையாக இருப்பதை மெய்ப்பிப்பவரும் அவரே என்றும், பெரியார் தன்மான இயக்கப் பதிகத்துப் பாடுகிறார்.

சீரிய கொள்கைச் சிதம்பரப் பதிகம் வ.உ.சி. யைப் பற்றியதாம். ''நாட்டுப்பற்றால் முன்னே நாய்படாப் பாடுபட்ட ஓட்டப்பிடார ஒளிர்மறவன்'' எனப் பதிகத்தைத் தொடங்குகிறார். ''மாடுபோற்

செக்கிழுத்து, மட்டிபோற் கல்லுடைத்து, வேடுபோற் கேடாய் உடையுடுத்துப்—பாடுபட்டோன், கேழ்வரகுக் கூழுண்டு கீழ்விலங்கிற் கீழ்விலங்கில், தாழ்வுறுதற்கே சிதம்பரம்'' என வெதும்புகிறார். அவர்தம் நாட்டுத் தொண்டு, மொழித்தொண்டு, நன்றிமறவாமை என்பவற்றை விரிக்கிறார்.

மறைமலையடிகள் பல்துறையாற்றற் பதிகத்தில் அவரைப் பேராசிரியர், பெரும்புலவர், பாவலர், ஆராய்ச்சியாளர், மும்மொழிப்புலவர், மொழி பெயர்ப்பாளர், சொற்பொழிவாளர், எழுத்தாளர், பல்கலைச் செல்வர், தனித்தமிழ்த் தந்தையார் எனப்பதின்வகையிற் காண்கிறார்.

"மூவா யிரமாண்டு மோதும் வடமொழியாற்
சாவாந் தகைநின்ற தண்டமிழை – மேவாக்
குமரித் தனிநிலைக்குக் கொண்டுவந்த அப்பர்
அமரர் மறைமலை யார்" – *என முடிக்கிறார்.*

பாரதிதாசன் பண்பாட்டுப் பதிகத்தில்,

"ஆனை நடையும் அரிமாப் பெருமிதமும்
கோனையும் சாடிக் குமுறுரையும் – தானையே
தாக்கினும் அஞ்சாத் தறுகண்ணும் மேலாடைச்
சேக்கையும் பாரதிதா சன்"

என்பது அருமையான ஓவியக் காட்சி. அவர்தம் பாடலைத் ''தெளிதேனில் தீன்கலந்த தெண்ணீர்ப் பதம்போல்''வது என்கிறார் (185) இக்குறிப்பு 'குலோப்சாமூன்' என்பதாகலாம்! ''பாலை நிலத்தில்

பழம்படு பன்மரப்பைபஞ் சோலையே பாரதிதாசன்'' என்கிறார்.

சேலம் நகராண்மைக் கல்லூரி முதல்வர் இராமசாமிக் கவுண்டர். பாவாணர் வாழ்வில் பசுஞ்சோலை எனத்தக்க காலம் இராமசாமியார் அரவணைப்பில் அவர் இருந்த பன்னீராண்டுக் காலமே.

''தமிழ்ப் பற்றே வடிவெடுத்தாற் போன்றவரும், தமிழ்ப்பண்பாட்டில் தலைசிறந்தவரும் என்மொழி நூலாராய்ச்சி முற்றுதற்கு ஒருபெருந்துணையாய் இருந்தவரும், ஒப்புயர்வற்ற முதல்வருமான பேராசிரியர் அ. இராமசாமிக் கவுண்டர் எனத்தம் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கத்தில் பாராட்டுவார் பாவாணர்.

"சேலங்கல் லூரி சிறந்திராம சாமியின்றேல்
ஞாலம் பரவுதமிழ் ஆராய்ச்சி –நூலியற்றும்
தேவநே யன்எங்கேதென்மொழித் தொண்டெங்கே
பாவுதமிழ் மீட்பெங்கே பார்"

என்னும் பாட்லால் பாவாணர் உள்ளகம் தெள்ளென விளங்கும்.

சிங்கபுரி வணிகவியற் கல்லூரி முதல்வர் கோவலங்கண்ணனார். கோபாலகிருட்டிணனாம் அவர் தனித்தமிழ்ப் பற்றாலும் பாவாணர் தொடர்பாலும் கோவலங்கண்ணராயவர். அவர்தம் நயத்தகு நயங்களை உன்னிப் பண்டை முறையில் 'பாடாண்பதிகம்' பாடினார்.

''ஒளியும் ஆற்றலும் ஓம்பா ஈகையும்
அளியும் என்றிவை ஆய்ந்துரைத் தன்று''

என்பது பாடாண் இலக்கணம் (புறப்பொருள் வெண்பாமாலை 189).

''அறிவொழுகுகண்; அமர்தமிழ்நோக்கு; செழிம்பு; கோவீறு நெஞ்சு; பொற்கோல வளருடம்பு'' இவை கோவலங்கண்ணர்: என்கிறார். ''தமிழே கருதித் தகுந்தாரைத் தள்ளா நமர்'' எனக் கோவலங்கண்ணர் பெருநோக்கைக் குறிக்கிறார். ''முந்திப் பொருளளித்தார், பிந்திப் புகழ்ந்துரைத்தேன்'' எனப் புகழ் கருதாப் புகழ்க்கொடையைப் புரிந்து பாடுகிறார் பாவாணர்.

எட்டாம் பதிகம் வெள்ளச் சேத விளரிப்பதிகம். 'விளரி' என்பது இரங்கற்பண். 'விளரியுறுதருந்தீந் தொடை' என்பது புறநானூறு (260). வெள்ளத்தால் உண்டாகிய அழிபாட்டுக்கு வருந்திப் பாடுகின்றாராகலின் இப்பெயரிட்டார்.

''ஆருயிர் அனைய என்றன் அன்பனை இழந்தேன் என்பார்
கார்பணி கற்பின் செல்வக் கண்ணகி இழந்தேன் என்பார்
சீரிய அறிவு வாய்ந்த சேயரை இழந்தேன் என்பார்
ஊரினில் உள்ள எல்லா உறவையும் இழந்தேன் என்பார்''

என்றும்,

''நீர்மிகின் சிறையு மில்லை நீளியின் வலியு மில்லை
கார்மிகின் உறையுளில்லை கனல்மிகின் அணைப்பு மில்லை

பார்மிகும் பரிசொன்றில்லை பரவெளி மனை யெழுப்பிக்
கூர்மதிக் குடும்பத் திட்டங் கொண்டினி தொழுகுவோமே”

என்றும் வரும் பாடல்களின் எளிமையும் உணர்வும் ‘விளரி’யை வெளிப்படச் செய்யும். இது நாகைப் பகுதியைத் தாக்கிய கடும்புயல் வெள்ள அழிபாட்டைப் பற்றியது. ஒலிக்குறிப்பை எதுகையாக்கி உணர்வை உருக்குவதைப் பத்தாம் பாடலிற் காண்க.

. இறுதிப் பதிகம் படைமற வாகை என்பது.

‘‘ஊனரத்தம் துளியு டம்பில் உள்ள வரையும் பொருமினே
வான வர்பூச் சிந்தி வாழ்த்த வாகை சூடி யாடுவீர்”

என்பதில் (6) தலைப்புச் செய்தி சுட்டப்படுகின்றது. வங்கப்போர் வெற்றி பற்றியது இது. ‘இளைதாக முள்மரம் கொல்லல்’ எலிப்பகை நாகம் உயிர்ப்பக்கெடும், ‘நத்தம் போல் கேடும் உளதாகும் சாக்காடும்’ என்னும் குறள்களும் பழமொழிகளும், வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் இப்பதிகத்தில் இடம் பெற்றுள.

வெற்றி மாளிகையில் போர்ப்பாடகராகப் பணியாற்றவேண்டும் என்று ஒரு காலத்தில் அவாவியவர் பாவாணர் என்பது இவண் எண்ணத் தக்கது.

வரலாறு என்னும் ஏழாம் பகுதியில் சாமிநாதையர் தமிழ்த்தொண்டு என்னும் பகுதி முதற்கண் உள்ளது. அதில் ‘‘கொலம்பசு முதலோர் கொடுங்கட லோடி, நிலம்பல கண்டிலராயினும் நீங்காப், பின்னோர் அவற்றைப் பின்னே காண்பர்’’ ஆனால்,

''சாமிநாதையன் சார்ந்திலனாயின், இற்றைத் தொன்னூல் என்னாகியிருக்குமோ?'' என்னும் அரிய செய்தியும், ''விறகுத் தலையன் முறையில்'' ஏடு கொண்டு தொகுத்து வெளியிட்ட பெரிய செய்தியும் இடரிலா நடையில் தடையறச் செல்கிறது.

அவ்வாறே சாமிநாதர் மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராய்ர்க்கு உதவிய வெங்களப்ப நாயகர் பற்றி எழுதிய செய்தியைக் கொண்டு இயற்றப்பட்டதே வழிமுறைப்பண்பு (வழிமுறை — பரம்பரை).

வெங்களப்ப நாயகர் கொடையில் வாழும் செய்தியை மிதிலைப் பட்டியார் உரைக்க, வண்டியோட்டியாக இருந்த நாயகர் வழிமுறையார் வாடகையும் கொள்ளாது உணவும் பெறாது விடைபெற்றபோது என் எனக் கவிராயர் வினவக் ''கொடுத்ததை வாங்கும் குணமெமக்கில்லை'' என்று கூறிச்சென்ற அருமைச் செய்தி அது. இவ்விரண்டும் மாணவர் கட்டுரைப் பயிற்சிக் கென வரையப்பட்டவை எனினும் பொன்போற் போற்றத் தக்க புகழ்வாய்ந்தவை யாயின.

எட்டாம் பகுதியாம் கதையில் முன்னதில் பள்ளிக் கணக்கு புள்ளிக் குதவாது என்பது. உலகியல் அறியார் அறிவு அறிவாகாது என்பதைப் பற்றியது அது. இலக்கணம், தருக்கம், இசை, கணியம் (சோதிடம்) மருத்துவம் வல்ல ஐவர் சமையல் செய்யப் புகுந்த கதை இது. ''சொல்லிய கதைதான் நம்பும் தோரணையற்ற தேனும்; பள்ளியின் கல்வியெல்லாம் பயன்படா புள்ளிக் கென்பது'' தெளிதற்கு உதவும் என்று முடிக்கிறார்.

நன்றியுள்ள சேவகன் என்னும் கதை மேலை நாட்டுக் கதையின் செய்யுளாக்கம். ஒரு செல்வன் ஓரிடங்காணுதற்கு நான்கு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட வண்டியில் சென்றான். வழியில் ஓநாய்கள் வளைக்க அவற்றில் இருந்து தப்புதற்கு ஒரு குதிரையை அவிழ்த்து விடுத்தான் வண்டியோட்டி. அதனைத் தின்று முடித்து மேலும் ஓநாய்கள் தொடர ஒவ்வொன்றாக நான்கு குதிரைகளையும் அவிழ்த்து விடுத்துத் தன்னையும் இரையாக்கித் தலைவனைத் தப்பிச் செல்ல விடுகிறான். இக்கதை மாணவர் உரைநடை ஆக்கப்பயிற்சிக்காக வரையப்பட்டதாகும்.

ஒன்பதாம் பகுதி பலவகைப்பாடல்களைக் கொண்டது. ''தமிழினத்தீரே; தமிழினத்தீரே'' என விளித்துத் தமிழின உயர்வும், அதன் தாழ்வு நிலையும், அந்நிலை மாறுதற்காம் வழியும், திருக்குறட் சிறப்பும் விரித்து முதலகவலில் ஓதப்படுகின்றன.

திருப்போராட்டக் காலத்தில் எழுந்த 'திருப்பாட்டும், இருமொழிக் கொள்கைப் பாட்டும் படைகொண்டார் மனம் நன்றூக் காமைப்பாட்டும், நீர்க்குமிழி நிலைய வாழ்க்கைப் பாட்டும், தமிழன் தாழ்நிலைப்பாட்டும், வள்ளுவரைப் பற்றிய இசைப்பாட்டும், கும்மியடி பெண்ணே கும்மியடி. என இருகும்மிப்பாட்டும், எஞ்சிய போலிகைப் பாடல்களும் இப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள.

''தமிழ் ஆட்சி மொழியாதல் வேண்டும்;
ஆங்கிலம் .. ஆட்சிமொழியாதல் கேடு''

எனக்கும்மிப்பாட்டில் பாடுகிறார். தலையாய தமிழர் எனவரும் இறுதிப் பாட்டு ''தனித்தமிழை விரும்புவாரே தலையாய தமிழர்'' என்கிறார். ''சங்கநிதி பதும நிதி'' என்னும் அப்பரடிகன் தாண்டகப் போலிகை அது. படைகொண்டார் மனம் பற்றிய பாட்டு நெஞ்சை நெகிழச்செய்வது.

இறுதிப்பகுதியில் வண்ணனை நூலின் வழுவியல், வடமொழி வரலாறு என்பவற்றின் முடிநிலைப் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள. மொழியியல் சிந்தனை மிக்கவை. வழிபாட்டு மொழி தமிழே என்பதொரு பாட்டு. வான்வாழி என்பது நிறைவுப்பாட்டு. திருக்குறட்கு வடசொல் தேவையின்மையை நிலைநாட்டுமாறு பொருள் கெடாவாறு வடசொல்லமைந்த குறள்களை மாற்றிமைத்துக் காட்டிய பாடல்கள் திருக்குறள் மரபுரையில் 23 இடம் பெற்றுள. அவை ஆய்வு வகையில் நிலைநாட்டுதற்கெனக் காட்டிய சொன்மாற்றாகலின் பாட்டோ போலிகைப் பாட்டோ, ஆகாமையால் அவை இணைத்துக் காட்டப் பட்டில.

இத்தொகை யாக்கத்தின் பின்னர்க்கிடைத்த பாடல்கள் 5 திருமண வாழ்த்து 2. பொங்கல் வாழ்த்து 2. பாணர் கைவழி என்னும் நூலுக்குச் சிறப்புப் பாயிரம் 1. ஆக 5 இவற்றுள் வெண்பா 3. அகவல் 1. கலித்தாழிசை 1. இவை இணைப்பாக அமைக்கப்பட்டவை.

பாவாணர் மடல்கள் வெளியீட்டு வகையால் கிடைத்த வருவாய் கொண்டு பாவாணர் பாடல்கள் வெளிவருகின்றது. ஆதலால் பாவாணர் மடல்களுக்கு

உதவிய புலமைத் தோன்றல்கள் திரு. தமிழ்நேயர், செம்பியர் என்பார்க்கும், இப்பாடல்களை வெளியிட்ட நூல்கள் இதழ்கள் ஆகியவற்றுக்கும், தம்மிடம் இருந்த பாடல்கள் தமிழ் வளம் ஆகும் வகையில் உதவிய அன்பர்களுக்கும் நன்றியன்.

பாவாணர் நூற்றாண்டின் தொடக்க நாளன்றே இதனை வெளியிட வேண்டும் என்று முடிவெடுத்த தனித் தமிழ்ச் செம்மல் முனைவர் கு. திருமாறனார்க்கும் பாவாணர் தமிழியக்கத்திற்கும், வெளியீட்டு நிகழ்வுப் பொறுப்பு ஏற்கும் பெருமக்களுக்கும் நெஞ்சார்ந்த நன்றியன்.

தமிழ்த் தொண்டன்

இரா. இளங்குமரன்

திருவள்ளுவர் தவச்சாலை

அல்லூர் 620 101.

திருச்சி மாவட்டம்

முந்தைக்கொடை முறை

பாவாணர் என்னும் பனிமலையின் பாடல்கள்
நாவாணர் துய்க்கும் நறுந்தேனாம் – காவாணர்
செந்தமிழ் நேயரும் செம்பியரும் சேர்ந்தளித்த
முந்தைக் கொடை.யின் முறை.

விற்ற தொகையும் விரும்பு கொடை'யென்று
சொற்றநம் பாவாணர் சொல்போலப் – பெற்ற
மடல் தொகையால் பாவாணர் மாண்பாடல் நூலை
உடன்பதிக்க வாய்த்த துளம்.

நூல் வாங்கும் உள்ளத்தை நூற்றுவரில் ஒரொருவர்
பால்வாய்க்கப் பார்ப்பினும் பாற்பெருக்காம் – மேல்வாய்க்கும்
நூலுக்கு நல்லகொடை நூல்விற்றல் என்பதுதான்
ஆலுக்கு வீழ்தென்னல் ஆம்.

சுருக்க விளக்கம்

இ.த.எ.கெ.	—	இந்தியால் தமிழ் எவ்வாறு கெடும்?
இ.த.க.	—	இசைத்தமிழ்க் கலம்பகம்
உ.க.இ.	—	உயர்தரக் கட்டுரை இலக்கணம்
கட்.	—	கட்டுரை
செ.செ.	—	செந்தமிழ்ச் செல்வி
செ.ப.க.க. அ.மு.சீ.	—	சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகரமுதலியின் சீர்கேடுகள்
த.இ.வ.	—	தமிழ் இலக்கிய வரலாறு
த.நா.வி.	—	தமிழ் நாட்டு விளையாட்டுகள்
த.வ.	—	தமிழ் வரலாறு
த.தி.	—	தமிழர் திருமணம்
த.ம.	—	தமிழர் மதம்
தமிழர்வ.	—	தமிழர் வரலாறு
தி.ம.	—	திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை
தெ.மொ.	—	தென்மொழி
ப.த.	—	பழந்தமிழாட்சி
ம.வி.	—	மண்ணில் விண்
மு.தா.மொ.	—	முதல் தாய்மொழி
வ.மொ.வ.	—	வடமொழி வரலாறு
வ. வ.	—	வண்ணனை மொழிநூலின் வழுவியல்.

உள்ளுறை

1.	பாயிரம்	30
2.	வாழ்த்து	32
3.	இரங்கல்	47
4.	நன்றி	52
5.	ஐந்தகம்	62
6.	பதிகம்	64
7.	வரலாறு	82
8.	கதை	85
9.	பலவகை	88
10.	முடிநிலை	99
11.	பாடல் அகர வரிசை	103
12.	இணைப்பு	110

பாவாணர் பாடல்கள்

1. பாயிரம்

கடவுள் வாழ்த்து

1. குமரி நிலத்தெழுந்த கோமொழி யேனும்
தமிழர் அடிமைத் தனத்தால் – சிமிழ்த்திருக்கும்
ஆரிய ஞாட்பின் அருந்தமிழை மீட்கவொரு
சீரிய மீட்பன் துணை. – இ.த.க.

கோமொழி தலைமையான மொழி; சிமிழ்த்திருக்கும் கட்டுண்டிருக்கும்; ஞாட்பு போர்; மீட்பன் மீட்பாளன். இறைவன்.

2. எண்ணிற்கு மெட்டா இடங்காலந் தேங்காவி
கண்ணிற்கோ எட்டுங் கனப்பொருளாம் – வண்ணிக்கக்
கூடாமல் அன்றோ குறித்தார் கடவுளென
நாடாமல் உண்டென நம்பு. – த.ம.

3. மறைமலை யடிகளும் மாமதி யழகரும்
கறையுறும் இந்தியைக் கடிந்தும் தொண்டர்பின்
சிறையுழந் தின்னுயிர் சிந்தியும் வடவர்தாம்
இறையுமெ னாதிவண் இந்தியைப் புகுத்தினர்.

4. இந்நில வரலாறும் இன்றமிழ்ப் பெருமையும்
என்னுமே யறியாமல் இறைமை தாங்கிய
தன்னல வடிவெனும் தமிழப் போலியர்
கன்னலந் தமிழையும் காட்டிக் கொடுத்தனர்.

5. தமிழ லாதுயிர் தமிழனுக் கின்மையின்
தமிழன் தன்னிலம் தன்னுயிர் தாங்கவே
இமையுந், தாழ்விலா தியன்ற யாவையும்
அமையச் செய்குவிர் அயன்மொழி யொழியவே.

6. தன்மையிழந்து தவிக்கின்ற தமிழன்தன்
முன்மை யுணர்ந்து முன்னேறிச் சென்றிட
உண்மை வடிவெனும் ஒருவன் உணர்த்தவும்
இன்னி திசைத்தேன் இசைத்தமிழ்க் கலம்பகம்.

7. குறையும் எழுத்தினால் கூடுவ தினிமையே
அறையும் அளபெடை யாக்கியே யெழுத்தொலி
நிறையும் அளவுற நீட்டுக இதற்கேஇம்
முறையும் சிலவிடம் முதன்மையாய் ஆண்டுளேன்.

8. பாடற் குழாம்ஒன்றேற் படுத்துக; ஊர்தொறும்
கூடற் குரியவாய்க் குறித்திட்ட நாட்களில்
தேடற் கரியதாம் தீந்தமிழ் தெருவெலாம்
பாடிப் பராவுக பயிற்சியைப் பெற்றபின்.

9. இந்தி யொழிந்தபின் இருமொழிக் கொள்கையே
செந்தமிழ் நாட்டிலே சீராக வேரூன்றி
வந்தவ ருந்தமிழ் வாணரும் வாழ்ந்திட
முந்திய இறைவனும் முழுமையும் அருளவே.

– இ.த.க.

1. மதியழகர் — சோமசுந்தரபாரதியார்;
இறையும் — சிறிதும்;
2. என்னும் — சிறிதும்; கன்னல் — கரும்பு
3. இமையும் — இமைப்பொழுதும் :

4. இன்னிசைத்தேன் — இனிது பாடினேன்;
இப்பொழுது பாடினேன்

5. பராவுக — வாழ்த்துக

6. வந்தவர் — அயலார்.

அவையடக்கம்

10. என்றும் திருத்தம் இயம்பும் அறிஞரின்
நன்றி அறிவேன் நனி. ப.த.ஆ. முகவுரை
சேலம் 13.12.51.

11. பகுத்தறிவைச் சற்றும் பயன்படுத்தார் கல்வி
மிகுத்ததனால் உண்டோ பயன்? ப.த.வ; நூ.
முகவுரை 30.11.73
வ.மொ.வ. முகவுரை 28.8.68

12. பகுத்தறிவைச் சற்றும் பயன்படுத்தார் கல்வி
மிகுத்ததனால் ஏது பயன்? —மு.தா. மொ:
முகவுரை 6. 21.2.49

2. வாழ்த்து

திருமண இறைவணக்கம்

13. துங்க இல்லறத் துணையை நாடியே
இங்க மர்ந்துள இம்மண மக்களை
மங்க லம்மிகு மணவினைப் படுத்தவே
எங்குந் தங்கிய இறையடி பணிகுவாம் — த.தி. 74
அங்க — உயர்ந்த.

இறைவேண்டல்

14. தாயும் தந்தையும் தானெனும் தம்பிரான்
சேயைக் காத்தருள் சீரென் இன்னினே
தாயும் நோயுறத் தண்ணருள் பொழிகென
ஆயி ரம்மவன் அடியிணை வீழ்ந்தனம்.

–திரு.மி.மு.சின்னாண்டார்க்கு எழுதியது
இன்னினே இப்பொழுதே. 7.1.65

15. இன்னிசை யாழ்வல்லான் இன்சொல் எழில்முகத்தான்
என்னிடை யன்பால் இசைநுவன்ற – இன்னியலான்
மன்னார் குடியிராச கோபாலன் மாணடிகள்
மன்னுக என்றன் மனத்து. – இ.த.க.

திருமண வாழ்த்துப்பா (நேரிசையாசிரியம்)

16. மங்கலந் தங்கும் மனையறம் மருவும்

.....

ஒருயி ரெனவே ஒன்றிய காதலில்
பல்வகைச் செல்வமும் பாங்கா யுதவ
இம்மையின் இன்பத் தெல்லை கண்டே
ஏனையர்க் கெல்லாம் இயல்வரை உதவி
உற்றோர் மகிழவும் மற்றோர் புகழவும்
வள்ளுவன் நெறியும் தெள்ளிய தமிழும்
மாநிலம் எங்கணும் பரவ
வாழியர் நன்கு வையகம் நெடிதே – த.தி. 80

மங்கலம்

14. போற்றும் தமிழ்க்காவற் பொன்னுச் சுவாமியரும்
ஆற்றுஞ் சகுந்தலை அம்மையரும் – ஏற்ற
நகர்க்காவ லோடு நலவறங் காத்து
நிகர்க்காமல் நீட நிலம்.

..... மங்கலம் *1.4.45*

திரு. பொன்னுச்சாமி அவர்கள்
காவல்துறை.

நலவறம் — நலம்பயக்கும் அறங்கள்;
நிகர்க்காமல் — ஒப்பு இல்லாமல்

கலியாண சுந்தரம் வடிவழகி
திருமண வாழ்த்து

கலியாண சுந்தரஞ்சேர் காதல்வடி வழகியம்மை
புலியாணம் ஒன்றாகிப் பொருவரிய இன்பந்துய்த்
தொலியான நன்மக்கள் உலகுவப்பப் பெற்றுமனை
மலியாணர் வரநீடு மாநிலத்து வாழியரோ. –

செ.செ.30:506 11.6.56

புலியாணம் ஒன்றாகி — உண்ணாக்கும் மேல்நாக்கும் போல் ஒன்றுபட்டு; ஒலியாணம் — புகழும் அழகும்; மலியாணர் — மிகுந்த புதுவருவாய்.

திருவனர் முருக லலிதையர் திருமண வாழ்த்து

19. முருக லலிதாவர் முத்தமி ழின்பம்
பெருகு திருவாழ்வு பெற்று – முருகுமண
மங்கலம் நீடி மனமொன்றிப் பார்புகழத்
தங்குக மேன்மேல் தழைத்து. – *20 மீனம் 2000 3.4.69*

முருகு எழுச்சி. *திரு.பி. கணேசன், இரணியல்*

சேலம் நகராண்மைக் கல்லூரி முதல்வர் இராமசாமிக் கவுண்டர் மகனார், திருச்செல்வர் இரா. வேங்கடேசன் பொறி. இ.க. சென்னிமலை சிங்காரவேலர் திருச்செல்வி சகுந்தலா எம்.பி.பி. எசு.

திருமண வாழ்த்து

20. தேங்கு முப்பொருள் திருநடம் புரிந்திட
வேங்க டேச சகுந்த லாவர்
ஓங்கி வாழியர் உலகில் நீடியே! – *24.12.71*

முப்பொருள் – அறம், பொருள், இன்பம்.

வாழ்த்துப்பா

21. நாவை சிவதா மரையர் தமிழ்க்கதிரோன்
மூவர் மகிழ்க முழுவாழ்வு – மேவுமணி
செந்தா மரைமலர்த்துஞ் செங்கதிர் போற்குரவர்
சிந்தா முகமலர்த்தச் சேர்ந்து. – *உச மீனம் 2002*

புலவர் நாவை. சிவம்.

சிந்தா – கெடாத.

வாழ்த்து

22. நாவை சிவமினியும் நாடும் நிலையெல்லாம்
மேவி யுயர்ந்து மிகநீடி – யாவும்
தமிழெனத் தோன்றுந் தகைமையில் வாழ்க
இமிழ்கடல் வையம் இனிது.

– *புலவர் நாவை. சிவம். 7.7.78*

வாழ்த்து

23. நாவைசிவ தாமரையார் நாற்றிசையுந் தமிழ்மணக்கப்
பாவையெனப் பூத்ததமிழ்ப் பண்புமிகுந் தமிழ்மலர்தான்
நாவையுறுங் கலைகளெல்லாம் நயமுற்றத் துறைபோகி
மாவுலகும் பெற்றோர்போல் மகிழ்தூங்க மன்னுகவே. (21.12.72)

– *உழவு, சிலை, எ. புலவர் நாவை. சிவம்.*

மங்கலத்திரு. பரமசிவ ஐந்தருவியர்

திருமண வாழ்த்து

24. பரம சிவவைந் தருவியர்நற் பாலின்
விரவு சிவல்நீர் விழையப் – பரவுதமிழ்
இன்பம் வளர இலகுக நீடுமனை
அன்பும் அறனும் அமைந்து. – 26.1.75

திருமண வாழ்த்து மங்கலத்திரு. குமுதபாண்டியர்

25. தமது பாத்துணுந் தம்மில் வாழ்வினிற்
குமுத பாண்டியர் குலவி நீடியர்
தமிழ நன்மணந் தழுவு வோர்தமை
நிமிருந் தலையுடன் நிலத்தில் ஓங்கவே.

— *பாவலர் முடியரசனார்க்கு 9.6.75*

தமது பாத்துணும் தம்மில்வாழ்வு என்பது,

''தம்மில் இருந்து தமதுபாத் துண்டற்றால்
அம்மா அரிவை முயக்கு''.

என்னும் குறளைத் தழுவியது.

மங்கலத் திருவனர் செந்தாமரை கணபதியர் திருமணவாழ்த்து

26. இறையருள் பாங்கா யில்லறம் புகூஉம்
திருவுறை செந்தா மரைகண பதியர்
ஒருமன வாழ்வில் உலகிய லின்பம்
நிறைவுற வாழ்க நிலமிசை நெடிதே. – *15.1.76*

மங்கலத்திரு. இளங்கோ இராசேசுவரியார் திருமண வாழ்த்து

27. இளங்கோ விராசே சுவரியர்நல் லின்ப
வளங்கோள் வகைநீடி வாழ்க – விளங்கியினி
வண்டமி ழோங்குதிரு வள்ளுவ வாகையறம்
எண்டிசை யேந்த வினிது.

– *18.5.76 புலவர் இளங்குமரனார்க்கு வாகை — வெற்றி*

மங்கலத்திரு. மெய்கண்டான் சீதாவர் திருமணவாழ்த்து

28. மெய்கண்டார் காணன்பு மெய்யன் திருவருளால்
மெய்கண்டார் சீதையர் மேவிநிலை – மெய்கண்டு
மெய்யின்பந் துய்க்க மிகுநாள் மனையறமும்
மெய்யின்பப் பண்பு மிக. – *25.10.78.*

மெய்யன் — இறைவன்; உரைவேந்தர் பேரா. ஒளவை. சு.து. அவர்களுக்கு விடுத்தது.

மேவி — அடைந்து; நிலைமெய்—

நிலைத்த மெய்ம்மை,
மெய்யின்பம் — உடலின்பம்.

மங்கலத்திரு. பாரதிஞானசோதியர் திருமணவாழ்த்து

29. நேரிய தமிழ்மறை நெறியுற வகுத்த
சீரிய மனையறம் செம்புலம் பெய்த
நீரியல் நேய நீர்மிகு நெஞ்சம்
பாரதி ஞான சோதியர் கலந்து
பார்மிசை நீடு வாழியர்
ஈரறி மகவர் இன்பந் திளைத்தே.

— புலவர் இளங்குமரனாருக்கு *25.5.79*

தமிழ்மறை — திருக்குறள்; செம்புலம் பெய்தநீரியல் நேயம் என்பது ''செம்புலப் பெயல்நீர்போல அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே'' என்னும் குறுந்தொகைவழியது. நீர் — வளம்; ஈரறிமகவர். அறிவறிந்த மக்கள் இருவர்.

மங்கலத்திற்கு இலட்சுமி நாராயண கண்மணியர்

திருமண வாழ்த்து

30. கண்மணி லட்சுமி நாரா யணர்காதல்
விண்மணி யேபோல் விளங்கியொன்றாய் — ஒண்மணி
மக்கள் தகவுணர்த்த மாநிலத்து நீடியரோ
தொக்க நலமெலாந் தோய்ந்து.

— *31.5.79* சு. பொன்னுச்சாமி

எல் — கதிரோன்; தொக்க — நிரம்பிய.

திருவனர் சங்கரி மங்கலநீராட்டு விழா

31. எங்கணும் தங்கும் இறைவன் திருவருளால்
மங்கையாம் சங்கரி மண்ணுநீர் – மங்கலந்தான்
பொங்கபின் பெற்றோர் புகலும் பெருமகனின்
துங்கநல் வாழ்க்கைத் துணை.

– *12.8.80 பாவலர் இ.முத்துராமலிங்கம்*

மண்ணு மங்கலம் — பூப்பு நீராட்டு; பொங்க— பொலிக; புகலும் — சொல்லும்; துங்கம் — உயர்வு.

மக்கள் வாழ்த்து

32. தேவ மொழியேனும் தெட்டை நீக்கியே
ஏவருந் தமிழ் எமது மொழியென
மேவி வாழியர் மேலை மறந்தபின்
தாவில் நல்லிசைத் தமிழம் ஓங்கவே.

33. உள்ள நற்றொழில் உளுற்றித் தம்முடைப்
பள்ளி யிருந்துணாப் பகிர்ந்துண் டின்பமாய்த்
தெள்ளு கற்புடைத் தேவி யோடறம்
வள்ளு வர்மதி வகுத்த வாழ்வரோ.

34. மிக்க பிறப்பினை மிண்டித் தடுத்தபின்
தக்க அறிஞரைத் தலைவ ராக்கியே
ஒக்க ஒன்றிய உலக ஆட்சியில்
மக்கள் வாழியர் மண்ணில் விண்ணதே.

1. தெட்டு — வஞ்சம்; ஏவருந்தமிழ் — தொல்பழந்தமிழ்;

மேவி — அமைந்து; மேலை — மேற்கூறிய வஞ்சம்; தா — குற்றம்.

2. உஞற்றி — செய்து; பள்ளி — இல்லம்; உணா — உணவு; தேவி — மனையாள்; மதிவகுத்த — மதித்து அமைத்த. அறிவால் அமைத்த.

3. மிண்டி — நெருங்கி. உறுதி

புலவர் முடியரசனார்க்கு வாழ்த்து

35. வேத்தவைப் பாவலரும் வேற்று மொழிகலக்கும்
தீத்திறக் காலை தெளிமருந்தே – மூத்த
முடியரச ரின்றி மொழிவனப்புச் செய்யும்
முடியரசன் செய்யுண் முறை. – *15.8.55*

வேத்தவை — அரசவை; முடியரசர் — மூவேந்தர்.

36. தேவேந்தர் பேசும் மொழியெனத் தெட்டித் திருவினொடு
மூவேந்தர் மாய முதுதமிழைக் கொல் மொழியொழிக்கும்
நாவேந்த ரான புலவர்க்கு வேலன்றோ நம்புதுவைப்
பாவேந்தன் பாரதி தாசன் புரட்சிப் பனுவல்களே
– *15.4.59 - பாவேந்தர் சிறப்பிதழ் (தமிழ் முரசு)*

சி. இலக்குவனார் 55 ஆம் பெருமங்கல நாள் வாழ்த்து

37. இலக்குவனார் செய்யும் இருந்தமிழ்த் தொண்டை
விலக்குவான் செய்த வினையே – துலக்கியதே
ஊழின் வலியதொன் றின்மையால் மற்றொன்று
சூழினும் முந்துறும் சொல். – *25.10.65*

ஓவியர் செல்லத்துரைக்கு வாழ்த்து

38. சித்திரமோ கைப்பழக்கம் செல்லத் துரையோய்வில்
ஒத்த வகையின்ப ஓவியற்ற – எத்திறமும்
ஓவியத்தால் அன்றி உணர முடியாத
ஆவியுற்றான் செய்க அருள். – *14.11.73*

ஓய்வில் பணியிடைப் பணியாக ஓவியம் வரைதலைக் கொண்டமையால் ஓய்வில் என்றார்.

ஓவு — ஓவியம்; ஆவியுற்றான் — ஆவிவடிவமான இறைவன் (கிறித்து)

திருவள்ளுவர் திருவிழா வாழ்த்து

39. அம்மை வனப்பினில் அன்புறு வாய்மையாம்
செம்மை யுலகறம் செப்பிய தேவனை
எம்மை யென்றுகொண் டிப்பெரு விழவினில்
வெம்மை மொழிப்பகை விட்டினி வாழ்மினே
– *செ.செ. 43.194.*

அம்மை — அடிநிமிர்ப்பில்லாச்
சின்மென்மொழிச் செய்யுள்

எம்ஐ — எம் தலைவன்.

மறைமலையடிகளுக்கு வாழ்த்து

40. மறைமலை யென்னும் மறையா மலையின்
நிறைநிலை வாரத்தே நிற்க – இறையும்
தமிழன் வடமொழியால் தாழ்வின்றி வாழ
இமிழுங் கடல்சூழ் இகம்.
– *த.வ. 295; தமிழர்வ. 334*

வாரம் — அன்பு; இறையும் — சிறிதும்
இமிழும் — ஒலிக்கும்; இகம் — இவ்வுலகில்

பெரியார் பிறந்தநான் வாழ்த்து.

40 புண்ணூற்றுக் கல்லடியும் சாணக் குண்டும்
பொறுத்தலருஞ் சொல்லடியும் புகழ்போற் கொண்டு
கண்ணாற்றில் கலஞ்செலுத்தும் கடுஞ்செய் கைபோற்
கைதூக்கித் தென்னவரைக் கரையி லேற்றித்
தொண்ணூற்று மூன்றாண்டு தொடர்ந்த பின்னும்
துளங்காது துலங்குபகுத் தறிவுத் தொண்டால்
நண்ணூற்றைத் தாண்டவரும் நோற்ற லாற்றன்
நானிலத்துப் பெரியாரை வாழ்த்து வோமே.
– முதன்மொழி 1.3 1

புண் + ஊற்று. நண் + நூறு எனப் பிரிக்க

திரு.வ.சு. மணிவிழா வாழ்த்து

42. சுழன்றும் தமிழுலகம் சுப்பையாப் பிள்ளை
முழங்கும் தமிழ்ப்பற்றின் மூள — வழங்கும்
பலபல வூழியவன் பைந்தமிழுக் கென்று
நிலவுக நின்று நிலத்து. *– செ. செ. 32: 73.*

பேர்வேண்டாப் பெரும்புகழனாளன் —
ஆண்டியப்பனார்க்கு மணிவிழா வாழ்த்து

43. பாண்டிய ரில்லாப் பைதறு காலை
பாலவ நத்த வேளென வுற்ற
பாண்டித் துரையெனும் பைந்தமிழ்த் தேவர்

நாட்டிய நாலாம் நற்றமிழ்க் கழகம்
வாயில் கொண்டு வண்டமிழ்த் தொண்டு
முப்பா னைந்தாண் டொப்புர வாற்றி
இல்லாண்மை யானே நல்லாண்மை பூண்டு
முதுகுடி யுயர்த்தும் முக்குலச் செம்மல்
தன்னலங் கருதா மன்னலக் குருசில்
பேர்புகழ் வேண்டாப் பெரும்புக ழாளன்
மணிவிழாக் கொள்ளும் பணிவிழா நல்லோன்
ஆண்டி யப்பத் தேவர் வாழி
வேண்டியாங் கெய்தி விழுமிய நெடிதே

உலகத் தமிழ்க் கழக உறுப்பினர்க்குப் பொங்கல் வாழ்த்து

44. தகைசால் உலகத் தமிழ்க்கழ கத்தீர்
நகைசேர் முகத்தொடு நலமாய் வாழ்க!
புத்தாண்டாகும் பொங்கல் நன்னாள்!
கொத்தாம் மஞ்சட் கொழுங்கிழங்கு கமழ்க!
வெண்ணெலும் கரும்பும் வீடுதொறும் பொலிக!
பாலொடு சோறும் பாற்படப் பொங்குக!
புத்தாடை யணிந்து புதிரியுண்க!
இல்லார் மகிழ்க! இயன்றவை ஈக!
மறைமலையடிகள் நிறைமொழி வள்ளுவர்
மலர்முகப் படங்கள் மனைதொறும் நாற்றுக!
தமிழ்ப்பெயர் தாங்குக! தனித்தமிழ் பேசுக!
தென்மொழி படிக்க! தீந்தமிழ் பொழிக!
உலகமுதற்றாய் உயர்தனிச் செம்மொழி
இலகு தமிழெனல் எதிர்நோக்கி இனியே

– தெ. மொ. 7.9.48

நற்கலையில் வெண்விழா

45. வீட்டுரிமைக் காவணம் வேண்டும் வரலாறு
நாட்டுரிமைக் காகும் நவையின்றேல் – ஏட்டுரிமை
பெற்றார் திருவரங்கம் பின்னிளவல் சுப்பையா
உற்றார் வெளியிட வோர்ந்து.

46. சிவநெறிக் கொண்முடிபும் செந்தமிழும் போற்றும்
உவமனிலா நூற்பதிப்பில் ஊன்றி – நிவந்தோங்கிப்
பொன்விழா வைத்தமிழ்ப் பொத்தகஞ்செய் நற்கலையின்
வென்விழா வென்றே விளம்பு.

47. நாடும் மொழியும் நலஞ்செய்பல் வேறறிஞர்
பாடும் அரசும் பகர்நூல்கள் – கேடின்றிச்
செந்தமிழ் ஆங்கிலம் சேரவிலை கொள்ளுமிடம்
அந்தமிழ் அப்பரச்ச கம்.

48. ஆயிரத்தெண் ணூறாண்டின் முன்னைத் தமிழரெனும்
நேயமிக்க நூற்கறு நூறுரூபா – சேயொருத்தர்
பெய்தார்வே றெங்கும் பெறலின் றெனமயங்கி
நொய்தாங் கழகவிலை நோக்கு.

49. பாட்டும் உரையும் பதவிதரு நற்சான்றும்
காட்டும் படங்கடிதம் கையெழுத்தும் – கூட்டிப்
புலவர் வரலாற்றைப் போற்றுங் கலையில்
வலவன்யார் சுப்பையாவல் லால்.

50. வெண்டாளில் முத்துப்போல் வேண்டும் பலவடிவில்
பண்டார் தமிழ்நூல் பதிப்பித்தார் – கண்டாரின்
கண்ணைக் கவரும் கவின்கட் டடஞ்செய்தார்
எண்ணில் பிறர்வே றெவர்.

51. சைவசித் சித்தாந்தநூல் சார்பதிப்ப கம்வாழி
தெய்வத் தமிழ்ச்செந் திறம்வாழி – கைவந்த
ஆட்சிமே லாளன் அருந்திறலோன் சுப்பையா
மாட்சியில் வாழி மழை!

– *கழகப் பொன்விழா மலர்.*

சை. சி. கழகத்திற்கு வாழ்த்து

52. சைவசித் தாந்தநூல் சார்பதிப்ப கம்வாழி
தெய்வத் திருவள் ளுவம்வாழி – செய்வெற்றச்
சுப்பையா வாழி சொரிமுகில் நீடுழி
தப்பாது வாழி தமிழ்.

செய் — செயல். வெற்றம் — வெற்றி.

என்தமிழ்த் தொண்டு இயன்றது எங்ஙனம்? —
செ. செ. 444:220

சிவஞானமுனிவர் நூல் நிலையத்திற்கு வாழ்த்து

53. நெல்லைத் திருநகர் நீள்கிழக்குத்தோர்மறுகில்
முல்லைத் தமிழின் முதிர்புலவர் – ஒல்லையில்
மொய்சிவ ஞான முனிவர்கோன் நூல்நிலையம்
எய்துக நீடி இனிது. – *செ.செ. 40:297*

மற்றமலை மன்றத்திற்கு வாழ்த்து

குமரி மலைப்பிறந்த கோமொழி –வாழி –
திமிர மறை மலைசீர் வாழி – அமரும்
மறைமலை மன்ற மதன்வாழி வாழி
மறைமலை யச்சு மனை. – *தமிழர்வ.*

இலண்டன் தமிழ்ச்சங்க ஆண்டுமலர் வாழ்த்து – 1976

55. உலண்டின் கூடும் உயர்ந்தோர் உவக்கும் உடைக்குதவும்
இலண்டன் தமிழ்ச்சங் கமதின் இவ்வாண் டியல்மலரே
இலொண்டுங் குடிபோ லிங்கிலாந் தில்தமிழ் இருந்திடினும்
சொலண்டும் ஆங்கில இனமுத லெனுமெய்
சொலித்திடவே.

மணிவாசகர் நூலகர் மன்றம்

56. மணிவா சகர்நூ லகமன்றம் நீட
மணிவா சகநூல்கள் மன்னி – அணியோசைச்
சிற்றம் பலமுஞ் சிறந்தபே ரம்பலமும்
மற்றம் பலமாய் மலிந்து.

முதன்மொழி வாழ்த்துப்பா

57. உலகத் தமிழ்க்கழகம் ஒன்றையே பற்றி
இலகப் பலவும் இயம்பி – நீலவுகவே
பேரா சிரியப் பெருமகன் சொக்கப்பன்
நேராம் 'முதன்மொழி' நீடு.

– *முதன்மொழி 1.11:1 3.12.70*

அறிவு – திங்கள் இருமுறை வாழ்த்துரை

58. இழந்த உரிமைகளை எய்த அறியா
துழந்த தமிழ்நிலை ஓர்ந்து – துழந்துவழி
காட்டி அறிவு கனிந்த தனித்தமிழை
நாட்டி நிலவுக நன்கு. – அறிவு 1.1:1

தமிழ்நிலை — தமிழர்நிலை. துழத்தல் — ஆராய்தல்.

அருட்குறன் அணிந்துரை [1954]

59. கிறித்தவ உண்மைகளைக் கேளாரும் கேட்பக்
குறித்த அருட்குறள் கொள்.

பேரா. வீ. ப. கா. சந்தரர் இயற்றிய இறையிசைப் பாமலர் என்னும் நூலுக்குப் பாராட்டு 1971

60. தாய்மொழிப்பற் றில்லாத் தமிழக் கிறித்தவர்
வாய்மறை வாசக வாயில்நல் – நேயமுறப்
பாவலன் சுந்தரம் பாடல் இறையிசைப்
பாமலர்ப் பல்வண்ணம் பார்த்து.

3. இரங்கல்

திருவாட்டி திருவரங்க நீலாம்பிகையார் மறைவுக்கு இரங்கல்

61. பட்ட காலிலே படுமெனும் பழமொழிப்
பட்ட வரங்கனார் பத்தினி பிள்ளைமைப்
பட்ட வெண்மரை விட்டிறந் துண்மைகைப்
பட்ட போதியான் பட்டதை யென்சொல்வேன்!

62. தனித்தமிழ் இயக்கினைத் தாங்குவார் தம்மையே
தனிப்பட வளைத்தனன் தகையில் கூற்றுவன்
இனித்தமிழ் என்னிலை எய்து மோவெனப்
பனிப்பவர் தீக்குறி பார்ப்ப தற்கிதோ!

63. புதுவதே யன்றுயிர் போவ தியல்பென
முதுவரும் முன்னரே மொழிந்த துண்மையால்
இதுவரை இருந்ததற் கிறையை யேத்தியே
கதுமென யாஞ்செயும் கடமை முற்றுவோம்.

திருவாட்டி வ. சுந்தரத்தம்மையார்க்கு – இரங்கலுரை

64. இந்நிலை எண்பானால் ஏற்ற மாயினும்
அன்னையிற் சிறந்தவர் ஆரும் இன்மையின்
எந்நிலை இறப்பினும் ஈன்ற தாய்மகன்
துன்னுறு துயர்பிறர் துய்க்க வல்லரோ.

– செ. செ. *27:81*

நாவலர் பாரதியார் மறைவுக்கு இரங்கல்

65. காமு றத்தமிழ் காத்தபண் டாரகன்
சோம சுந்தர பாரதி சூருடல்
ஈம மெய்தினும் இந்நிலம் நிற்பனே
ஏம நல்லுரை ஏறென வென்றுமே – செ. செ. *34. 205*

ஔவை தி. க. சண்முகனார்க்கு இரங்கற் பாக்கள்

என் செய்வோம்!

66. இலக்கியமும் வரலாறும் எல்லாரும் இன்பமிகத்
துலக்கமுடன் கண்டறிந்து தொல்பெரியார் வாழ்ந்தபொது
நலக்குறிக்கோள் கொண்டொழுக நடித்தகலைச்
சண்முகனார்
கலக்கமுற நமைப்பிரிந்த் கடுந்துயருக் கென்செய்வோம்!

67. செவ்வை நடிப் புடனிசையும் சேர்தமிழ ரில்லையெனும்
கவ்வையற எவ்வகையும் களங்கொண்ட முத்தமிழர்
அவ்வையடைச் சண்முகனார் அரியசெய லோவியனார்
எவ்வமுற நமைப்பிரிந்தார் இணையில்லார் என்செய்வோம்.

68. தமிழ்நாடு தமிழாட்சி தான்பெறவே காலமெலாம்
தமிழோடு தமிழாகித் தமிழரசுத் தூணாகி
நிமிரோசை மரைத்திருவாம் நெடுமொழிசேர் சண்முகனார்
அமிழ்தான தமிழ்கவல அகன்றுவிட்டார் என்செய்வோம்!

பண்டாரகர் சி. இலக்குவனார் மறைவுபற்றி இரங்கல் பதிகம்

69. முந்திவா ளோடு மூத்த முதுகுடிப் பிறந்து கல்வி
தந்தையர் தமிழ்ப்பா லூட்டத் தறுகணர் புலமை முற்றி
இந்தியை எதிர்க்கு முன்பே ஏனைய மொழிக் கலப்பைச்
சிந்திய தமிழ்வ ளர்ப்புச் செயலிலக் குவனார்க் காணோம்.

70. நீரணை திருவை யாற்று நேரிரு மொழிக்கல் லூரி
ஆரியர் முதல்வ ராகி அருந்தமிழ் பழித்த காலைச்
சீரிதின் மறுத்து வந்தார் செறிந்திலக் குவனார் தாமே
கூரியல் குன்று மோதான் கோளரி குருளை யேனும்.

71. ஆறடி வளர்ந்த நல்ல ஆண்மையர் தோற்றம் விஞ்சும்
மாறனோ ஆரன் தானோ மற்றெனின் சேரர் கோனோ
வீறுடன் நீண்மே லாடை வீசுகை முழந்தாள் தோய
ஏறுபோல் நிமிர்ந்து செல்லும் இலக்குவனாரைக்காணோம்.

72. உவப்பவே தலைக்கூ டிப்பின் உள்ளவே பிரியு முன்னர்த்
தவப்பல நாளும் ஒக்கத் தனிச்சுவை விருந்தின் ஓம்பி
எவர்க்குமுள் அழுக்கா றின்றி இயல்திறம் புகழ்ந்துபோற்றி
நிவப்புறும் புலவர் செய்கை நிகழிலக் குவனார்க்காணோம்.

73. பகலெல்லாம் மாண வர்க்குப் பகுத்தறி வுடன்கற் பித்து
மிகலுள வொழிவு நேரம் மிளிர்குறள் நெறிநடாத்தித்
தகுமொரு கைம்மா றின்றித் தமிழ்வளர் கழகம் நாட்டித்
திகழ்வுறு தமிழ்த்தொண் டிற்குத் தினையுமோர்
பாராட் டுண்டோ?

74. செந்தமிழ்ப் புலவன் என்கோ சிறந்தவா சிரியன் என்கோ
செந்திற ஆய்வன் என்கோ செழுந்தமிழ் காத்தோன் என்கோ
இந்தியை எதிர்த்து வேலை இழந்துசெல் சிறையன் என்கோ
முந்துதொல் காப்பி யத்தை மொழிபெயர்த் தீந்தோன்
என்கோ?.

75. பல்கலைக் கழக ஆட்சிப் பதவியின் தகுதி யெல்லாம்
மல்கிய புலவ ரேனும் மதுரையில் ஏமா றுண்டார்
புல்கியோர் வாய்மைஏட்டுப் புரவல ராகா மையின்
ஒல்கியே உள்ளம் விண்டார் ஓய்ந்திலைக் குவனார்
சென்றார்.

76. எந்தையை இழந்தோம் என்பர் இன்னுயிர் இழந்தோம் என்பர்
முந்தையை இழந்தோம் என்பர் முறைபிற சொல்வர்நாமோ
இந்தியை எதிர்த்து வீழ்த்தி இருந்தமிழ் மீட்டுக் காக்கும்
செந்தமிழ்ப் படையின் மானச் செம்மலை இழந்தோம் என்பேம்.

77. தன்னலம் ஒன்று மின்றித் தமிழ்க்கென வாழ்க்கை ஏற்ற
மன்னலப் புலவர் தேரின் மருவுபண் டார கர்தான்
இந்நிலை ஒருவர் உண்டோ இலக்குவ னாரை ஒப்பார்
இன்னலே தமிழ்க்கு நேரில் இன்னுடல் ஈய வல்லார்.

78. இருந்தநாள் ஒன்றும் ஈயா திறந்தபின் இரங்கல் கூறல்
வருந்தவே தானிந் நாட்டு வழக்கமாய்ப் போயிற் றந்தோ
திருந்திய உண்மை அன்பர் தீர்ந்தவர் குடும்பத் திற்குப்
பெருந்தொகை தண்டி யீக பெரிதொரு கழுவா யாகும்.

— செந்தமிழ். இலக்குவனார் நினைவுமலர்.
வள். ஆண்டு 2004;
பிரமாதீச மார்கழி 1973 திசம்பர்

செல்வத்தம்மையார்க்கு இரங்கல்

79. செல்வ மேயெனும் செல்வஞ் சென்றதைச்
செல்வி வாயிலாய்த் தெரிந்து வருந்தினேன்
கொல்வ கையெனும் குறிப்பி லாமையாற்
சொல்வி னைக்குமைச் சூழ்ந்த மர்த்தினேன்.

80. புற்று நோயினாற் போன என்மனை
பற்றி நீடியே பரிந்தொ ரீளையைப்
பெற்று ழந்தபின் பிழையை நோக்கியே
முற்று நீக்கினென் முதல்வன் அருளினால்.

81. பெண்ணி னற்றுணை பிறிதொன் றின்மையால்
நண்ணி வாழ்வதே நாயன் விரும்பினும்
கண்ணி னன்மனை கணவன் கண்முனே
கண்ணை மூடுதல் கருதின் நன்றரோ.

82. ஆற்று மளவிறந் தவல நேரினும்
போற்றும் வகையிலாப் புல்லென் னிம்மையில்
நோற்று மக்களை நோக்கி யேதமைத்
தேற்றிக் கடமைகள் தீர்த்தல் நன்றரோ.

83. இன்ப மொருதுளி இடையில் நேரினும்
துன்ப மேமிகும் தொல்லை யுலகினில்
தென்பு தந்திடும் தீந்த மிழ்த்துணை
நன்பெ னக்கொளல் நம்ப னருளதே.

— புலவர் இரா. இளங்குமரனார்க்கு

4. நன்றி

வடமொழி வரலாறு – நன்கொடையாளர்க்கு

84. ஆளும் அரசும் அமைபல் கலைக்கழகும்
நாளும் திரள்செல்வ நாயகரும் – நீள்கையறத்
தாய்மொழிக் கென்றுருபா தண்டினான் நாகராசன்
ஆயிரம் நான்கென் றறி.

85. ஒன்றும் பலவும் ஒருநூ றளவுருபா
ஒன்றி யளித்தவெலா வொண்மையர்க்கும் – நன்றி
தமிழன்னை கூறுகின்றாள் தப்பாமற் கொள்ள
இமிழ்திரை ஞாலம் இசை.

தமிழர் மதம் – நன்கொடையாளர்க்கு

86. கடவு ளுண்மையைக் கண்ட குமரித்
தமிழர் மதநூல் தன்னை வெளியிட
முன்னோர் தகவோர் என்னும் உண்மை
பின்னோர் காட்டும் பெற்றியில்வாழும்
முல்லை வாண முல்லைச் செல்வியர்
திருமலை குமணன் திகழ்நன் முல்லை

திருவர் வெ.நா. சுப்பை யாமகார்
இளங்கண் ணன்செம் பொன்தமிழ் முல்லை
மானி மீன்கொடி யாம் அருண் முல்லை
அமல தாசன் சிதம்பரம் பெருமாள்
வரதன் மனோகரன் மூர்த்திகண் ணையா
சண்முகம் கணேசன் சிவசாமி யென்னும்
பண்புறு சிங்கைப் பதினென் தமிழர்
அன்புரு பாழு வாயிரத்து நூறு
இன்றமி ழன்னை இணையடிக் கையுறை
என்றும் தமிழுல கேத்துதல் கடனே. *23.9.72*

தமிழர் மதம் வெளியீட்டுதவி

87. திருமுல்லை வாயில் திகழ்முல்லை வாணன்
மருவில்லான் முல்லை மறவன் – திருமுல்லை
மூவா யிரமேலும் மொய்த்தவொரு நூறு ருபா
தூவா தளித்தான் தொகுத்து.

88. எங்கே யுமாறா இயன்முல்லை வாணன்சேர்
சிங்கைத் தமிழன்பர் செய்ககாண் – அங்கே
இலங்கரச மும்மொழியுள் இன்றமிழும் ஒன்றாம்
இலங்கையிலு மில்லாத ஏண்?

89. அரிமா புரமென்னும் அத்திருத் தீவில்
அரிமா நிகர்முல்லை வாணன் – வரிமான்
'தமிழருவி' பாடித் தமிழருவி பாய
இமிழிசையிற் செய்தான் இனிது.

90. மதத்தை மதியாது மாய்க்கவெனும் இக்கால்
மதர்த்த தமிழர் மதநூல் – பதிக்கவெனத்
தானாகத் தண்டித்தந் தான்முல்லை வாணன்தான்
ஏனோரைக் காணாத இன்று.

91. தமிழே உயிராகக் தாமுட லாக
இமிழும் கடல்சூழ் இகமேல் – தமிழர்
இருக்கின்றார் இன்றும் இதுமுல்லை வாணன்
தருக்கொன்றும் வாழ்வின் தகை.

92. காண்மணியும் பாடுங் கடிகாரம் வான்சுவரில்
நாண்மணியாய் ஆடி நளியிருளும் – கேண்மணியாய்
இன்னிசையின் முந்தி யெழுவிக்க ஈந்தான்தான்
முன்னியவா முல்லைவா ணன்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

93. உலக முதற்றாய் உயர்தனிச் செம்மொழி
இலகும் நிலமெனும் இன்றமிழ் நாட்டில்
இராம நாத புரநற் கோட்டம்
திருப்பத் தூரெனத் திகழும் வட்டம்
இரண சிங்க புரஞ்சேர் பெருமகன்
இராம பெரிவெள்ளைச் சாமியும் துணையாம்
கார்பணி கற்பின் கருப்பா யம்மையும்
பேர்பெறப் பெற்ற பெருந்தமிழ்க் குருசில்
சிங்கை வணிகச் செழுங்கலைச் சாலை
உரிமை யாளர் உயரிய முதல்வர்
கோபால கிருட்டிணர் குலமொழிக் குதவிய
அன்புறு வெண்பொன் ஐயா யிரத்தால்

ஆரியர் தாறுமாறுகள் நீக்கியும்
வையா புரியர் பொய்யுரை தவிர்த்தும்
மொழிநூல் மாணவன் முதுதேவ நேயன்
எழுதிய தமிழிலக் கியவர லாறு
நேச மணிபதிப் பகவெளி யீடா
ஆசிரி யன்மகன் மணிமன்ற வாணன்
காட்டுப் பாடி விரிவின் மேற்பால்
தன்முழு வுரிமைத் தென்குமரி அச்சகம்
பெயர்பெற அச்சிட் டனனே
மயர்வறத் தமிழின் மாண்பு விளங்கவே.

பாவாணர் நூல்வெளியீட்டுக்குழு – செங்காட்டுப்பட்டி

94. செட்டிகுளத் திற்குளித்த செந்தமிழ்த்தாய் செங்காட்டுப்
பட்டியில் வந்து பருகப்பால் – அட்டியது
போல்வதே மீண்டும் பொலிந்தெழுந்த பாவாணர்
நூல்வெளி யீட்டுக் குழு.

95. பாங்கா யமர்தலைமைப் பச்சைமுத்து நாகமுத்து
ஓங்கும் இராமுபுல வேணுகோபால் – தாங்கும்
பொதுமது செல்வராசன் போற்றும்பா வாணர்
புதுமுது நூல்வெளியீட் டார்.

96. செங்காட்டுப் பட்டிச் செழுமுத் தமிழ்க்கழகன்
தென்காட்டுஞ் செந்தமிழ்ச் செல்வராசன் – நன்கீட்டி
நாலா யிரம்வெண்பொன் நற்றமிழ்த் தாய்க்களித்தான்
நூலாய் வெளிவரல் நோக்கு.

97. முந்தியே ஆரியத்தால் மொய்ம்பழிந்த செந்தமிழ்
பிந்திய இந்தியால் பேருமற – நைந்தழியும்
எல்லைவரு முன்னே இடுக்கண் களைந்தமகன்
செல்வராசன் என்றுயர்த்திச் செப்பு.

98. ஆங்கிலத்தோ டாசிரியம் ஆன்ற கலையிளைஞன்
ஓங்குமுளச் செல்வராசன் ஒண்டமிழைத் –தாங்கினான்
தந்நலமே கொண்ட தனித்தமிழ்ப்பே ராசிரியர்
வின்னமுறத் தம்மையும்தாம் விற்று.

99. கோடிக் கணக்கிற் குவித்துந் தமிழ்பேணாப்
பேடிக் கயவர் பெயர்கருக்க – நாடித்
துளிகூடு வெள்ளம்போல் தொக்கதுசெங் கையில்
கிளியீடு வாய்த்த கிழி.

100. இரப்ப திகழா தினிய தமிழ்த் தாயைப்
புரக்கவெழுந் தான்செல்வ ராசன் – புரக்கும்
தமிழும் எவற்கும் தனித்தமுறை யன்றித்
தமிழர் அனைவருக்கும் தாய்.

101. குன்றக் குடியடிகள் குன்றா அருட்கையால்
ஒன்றிக் கொடுத்தகிழி ஓங்கியதே – அன்று
தருமிக்குத் தந்தது தாராத் தமிழின்
பெருமை வரலாறு பெற்று.

102. பல்லா யிரம்வேலிப் பண்ணைப் பெருமடங்கள்
எல்லாம் இருள எழுந்தமதி – நல்லொளிபோன்ம்
கூர்த்தவரு ளாலெனக்குக் குன்றக் குடியடிகள்
போர்த்திய பொற்கரைவெண் பட்டு.

103. தீவம் பலசென்று தேடிய பஃறாரம்
நாவாய் ஒருதுறையில் நல்கியதே – மேவர்
உறையூர் பலதந்த ஒண்பொருள் எற்குத்
துறையூரில் தந்த தொடர்பு.

பாவாணர் நூல்வெளியீட்டுக்குழு – செட்டிகுளம்

104. மறைமலை மாணடிகள் மாசில் தமிழின்
நிறையொளித் தீவம் நிறுவும் – பொறையன்றோ
சேல்விழி போற்பிறழும் செட்டிகுளப் பாவாணர்
நூல்வெளி யீட்டுக் குழு.

105. செந்தமிழ் அன்னை செழியன் தமிழ்நாடும்
வெந்தழல் ஆரிய வெம்மையால் – வந்தே
குளிர்ச்சிபெறத் தோழியொடு கூடி மகிழ்ந்து
குளிப்பது செட்டி குளம்.

106. ஓவிய நல்லாடை ஒண்மானங் காத்தல்போல்
மேவிய செட்டிகுள மேற்பள்ளி – ஓவ
நறாஅவனும் நெய்வாசான் நாகமுத்தும் காத்தார்
குறாவுதமிழ் மானங் குறித்து.

பாவாணர் மணிவிழாக்குழு – மதுரை

107. கருமுத்து சுந்தரம் செட்டியார் கூடல்
திருவொத்த தந்தை திறத்தில் – மருவுற்றென்
மன்னும் மணிவிழாக்கோள் மன்னா யளித்தார்வெண்
பொன்னு மரையா யிரம்.

108. மாநிலக் கல்லூரி மன்னுந் தமிழ்த்தலைவர்
நாநலச் சுந்தரம் நற்கருணை – வானிரும்பொன்
வாணிகம னோகரனார் வாய்ந்துறுப்பாய் வந்தவிழா
ஏணுருபா ஏழா யிரம்.

109. அத்தொகையி லீரா யிரத்தைந்நூ றாங்கிலத்தில்
உற்ற உலகமுதற் செம்மொழிக் – கற்றதே
எச்சமிந் நூலிற் கிசைந்ததிந் நற்றொண்டை
மெச்சுந் தமிழுலகம் மேல்.

110. பண்டா ரகர்ப்பட்டப் பல்லோருட் சுந்தரமே
கண்டார் தமிழகக் கண்ணாகக் – கொண்ட
பிறவித் தமிழ்ப்பற்றாற் பேணினார் என்னை
யுறவிற் பிசிராந்தை யொத்து.

111. தன்கரும மென்றுபெருந் தாளாண்மை யோடுதமிழ்
அன்பரிட மெல்லாம் அலைந்தோடி – நன்பொருளை
ஈட்டினார் தம்மை இணைச்செயல ரென்றுசெயல்
காட்டினார் நங்கருணை காண்.

112. தொங்கல் விழுங்காற் றொகையெது வானாலும்
தன்கைப் பொருள்கொடுக்குந் தாராளச் – செங்கை
இரும்பு வணிகரென ஏந்துபொரு ளாளர்
விரும்பும் மனோகரனார் வீறு.

113. பாவாணன் பேரிற் பணைத்த மணிவிழாப்பொன்
மூவோர் தொகுப்பு மொழியனைக்கும் – மேவினுமே
நாவார வாழ்த்தி நவையின் றவர்ப் புகழ்தல்
காவாவே னோர்க்குக் கடன்.

– தமிழர்வ. 5

திருக்குறன் மரபுரை

114. ஆரா யணியன்னத் தாளக ஆசிரி யன்முருகன்
நேரா யுரைவள் ளுவன்குறளுற்றிட நீணிலத்தில்
சீரார் தமிழ்ப்புல வன்கந்த சாமியும் சேர்துணையால்
ஈரா யிரத்தின் மிகவெண்பொன் தான்தொகுத்
தீந்தனனே.

115. தொடைகெழு பாபுனை காவிரி துள்ளுந் திருச்சிநகர்
இடையொரு சாலைகல் லூரிமெய் யன்பர் விடுத்தபண
விடைவழு வாது மதிதொறும் வந்து விழுக்குறள்தென்
நடைகொழு மிவ்வுரை யச்சீடு நன்றாய் நடந்ததுவே.

116. பத்திற் குறையா மதிபல் லகளுசென்றும் பாகமன்றி
மெத்தக் கவன்றும் முடியாவிம் மெய்ந்நூல் மரபுரைதான்
தித்தித் தொழுகிந் தியநாட்டு வைப்பகத் தின்கணக்கன்
முத்துக் கிருட்டிணன் இல்லம் புகுந்ததும்முற்றியதே.

117. பணத்திற்கு மூன்று படிவிற்ற காலை பரிந்துகம்பன்
உணத்தந்த வள்ளல் சடையன் உதவிய தோர்ஷியப்போ
கிணற்றிற்குட் கேணியும் ஊறாநாள் முத்துக்
கிருட்டிணன்தான்
குணத்திற்கீ டின்றிக் கொடுத்தனன் யாவும் குறிப்பறவே.

118. நாவிரும் பின்சுவை யோமண நல்லுணா நாளுமுண்ணத்
தேவனின் தேவ வெனவென்னைத் தீதற வைகுவித்தே
ஆவியன் முத்துக் கிருட்டிணன் என்னுரை அச்சகத்தை
மேவுவித் தேயதன் மெய்ப்புத் திருத்தினன் மேதகவே.

மண்ணில்விண்

119. நெய்வேலி உ.த.க. நேயர் தமிழ்காக்கும்
மெய்வேலி யாகி மிளிர்ந்தனர்காண் – மொய்வேலின்
மண்ணில்விண் ணிற்கு மகிழ்ந்தளித்த வெண்பொற்கா
செண்ணின்முன் மூவா யிரம்.

பு. மனோகரனார் கொடை

120. திருமணம் என்மகட்குத் தென்பாய் நிகழ
ஒருநூ றுரூபா வுகுத்த – பெருமான்
மனங்கவர்ந்தார் தண்டமிழ் மாண்புற வாழ்க
இனங்கவர்ந்து நீடி யினிது. – *24.4.65*

தமிழ் வரலாறு அச்சீடு

121. சீராய்ப் பிழையின்றிச் செந்தமிழ்நூ லச்சிட்டு
நேராய்த் தருபவர் நீணிலத்தில் – ஆராய்ந்து
பாராய் பெருவழிப் பாரிப்போர் அச்சகத்தார்
நாரா யணன்செட்டி யார்.

122. எத்தனை மெய்ப்பேனும் இந்நூற் கிடரின்றி
உய்த்தவை தாமும் உடன்திருத்தி – அச்சும்
அகனமர்ந் திட்டார் அவருக்குக் கைம்மா
றெவன்புரி கிற்பார் எமர். *24.2.1967*

இந்தியால் தமிழ் எவ்வாறு கெடும் – அச்சீடு

123. ஒருமுறையே நான்திருத்தி யுய்த்தவஞ்சல் முன்னே
இருமுறையும் பின்னே இறுதி – ஒருமுறையும்
ஆராய்ந்து பார்த்ததை அச்சிட்ட செந்தமிழன்
நாரா யணன்செட்டி நம்பு. – *29.2.68*

வண்ணனை மொழிநூலின் வழுவியல் — அச்சீடு

124. முன்னூல்போல் இந்நூலும் முத்தாம் எழுத்தடுக்கி
நன்னூலாய் அச்சிட்டு நல்கினன்காண் – இந்நாளும்
பேரான பாரி பெயர்தாங்கும் அச்சகத்தான்
நாரா யணன்செட்டி நன்கு. – 28.8.1968

நாராயணன்வாழி நன்கு

125. முப்பால் தமிழ்மரபு முன்னிய விவ்வுரையை
எப்போதும் போல இனிதாகத் – தப்பாமல்
அச்சிட்டுத் தந்தான் அழகிய பாரிப்பேர்
அச்சகத்தான் நாரா யணன்.

126. கார்வாழி ஏர்வாழி கன்னித் தமிழ்வாழி
சீரார்பல் செல்வர் சிறந்துதவப் – பார்நீடு
பேரோங்கப் பாரிப் பெயர்தாங்கும் அச்சகத்தான்
நாரா யணன்வாழி நன்கு. – 4.10.69

வடமொழி வரலாறு — அச்சீடு

127. தாய்மொழிப் பற்றினால் தானும் பிழைதிருத்தி
வாய்மொழிக்கேற்ப வடித்தெழுத்தும் தேமொழிப்பேர்
ஆரிய வாற்றையும் அச்சிட் டுதவினன்காண்
நாரா யணஞ்செட்டி நன்கு. – 6.12.67

அருணாசலர்க்கு — மெய்ப்பு நன்றி

128. அல்லும் பகலும் அருணா சலமென்னும்
நல்லிறையன் மெய்ப்பு நவைநீங்க – ஒல்லும்
வகையால் திருத்திய வாறன்றோ இந்நூல்
தகையால் விளங்குந் தகை.

– *க. சுறவம், 1997 (தி.பி.)*

மெய்ப்புப் பார்த்த மேலோன்

129. தாமரைச் செல்வன் தமிழ்நூல் உலகெங்கும்
காமரு கட்டடங் கண்குளிரப் – போமுறை
யச்சிட்ட சுப்பையா யாய்ந்தேயிம் மெய்ந்நூற்கும்
மெச்சுற்றுப் பார்த்தனன் மெய்ப்பு.

130. இவ்வுரை யச்சீட் டிறுதி தனிநின்று
செவ்வுகை பார்த்த செயல்நோக்கின் – எவ்வண்
சுழன்றுந் தமிழுலகம் சுப்பையாப் பின்னாம்
உழந்தும் அவனே தலை.

– திருக். மர. முக. 8

5. ஐந்தகம்

செந்தமிழ்ச் செல்வி ஐந்து

131. பலதுறை யாய்வுச் செல்வம் பண்டிதர் புலமை நுட்பம்
மலர்தலை யுலகச் செய்தி மகிழ்நனின் நகைய ரங்கம்
புலவரின் வரலா றெல்லாம் போற்றிவைத் திருக்கும் பேழை
சிலநல பட்டி மன்றம் செந்தமிழ்ச் செல்வி அன்றோ!

132. பிறமொழி தமிழைத் தாக்கிப் பெருந்துயர் செய்ய நேரின்
அறநிலைப் போரைத் தூண்டி அணியிழை யாருஞ் சேர
மறமிகு முரச றைந்து மானநல் வாகை யின்பின்
செறலறு பாடாண் பாடும் செந்தமிழ்ச் செல்வி அன்றோ.

133. மொழியின முன்னோ ரெல்லாம் முற்றவும் மறந்து வேற்று
மொழியொலித் தம்பேர் சொல்வார் முதற்றமிழ் வழியா
ரெல்லாம்
விழியுறச் சென்று சேண்பல் விரிகடல் நாடும் தீவும்
செழியதாய் நாட்டோ டார்க்கும் செந்தமிழ்ச் செல்வி அன்றோ.

134. கறுவுகொள் மனத்தார் கூடிக் காணுமா நாட்டில்நூற்றிற்
கறுபதின் மேலும் பல்வே றுயன்மொழிச் சொல்லே
கொண்டும்
உறுதமிழ் ஆர்வந் தம்மில் ஊற்றெடுத் தோடு மென்னும்
செறுவரைச் சுட்டிக் காட்டுஞ் செந்தமிழ்ச் செல்வியன்றோ.

135. பேணிய குலமு மன்றும் பெரும்பகை மொழியு நன்மை
காணுதல் குறிக்கோ ளாகக் கழிபல ஆண்டு நீண்ட
மாணுறுங் கொள்கை யில்லா மாதிகை பலவு மாயச்
சேணுறுங் காலும் நீடும் செந்தமிழ்ச் செல்வி அன்றோ!

திருக்குறன் ஐந்து

136. எம்மதநூ லென்றே எவரும் வினவினுடன்
எம்மதநூ லென்றே எவருந்தான் – செம்மனமாய்ச்
சொல்லும் படியமைந்த சொற்பொருட் சீர்நிரம்ப
ஒல்லுங் குறளென் றுரை.

137. தொல்காப் பியம்போலத் தொன்மொழியாம் செந்தமிழின்
ஒல்காப் பெருமை உலகிற்குச் – சொல்வதற்கே
உள்ள இலக்கியத்துள் ஓங்கும் ஒருதலையாம்
வள்ளுவர் நூலென்ப வாய்த்து.

138. முன்னோர் பொருளும் மொழியும் முழுமணிசேர்
பொன்னேபோற் போற்றுகெனப் பொற்குறளை – அந்நாள்
இளங்கோ வடிகளுடன் எல்லாருங் கொண்டார்
வளம்பெற நீடுவா ழி.

139. நடுநிலை யில்லாத நால்வே றொறுப்பு
வடுமிகக் கூறும் வடநூற் – கெடுதிகண்டு
வள்ளுவன் நன்கு வகுத்த நடுவறத்தைக்
கொள்ளுக எங்கும் குறித்து.

140. இம்மையுள் இன்பமும் இல்லறத்தால் வீடுறவும்
செம்மையால் எப்பாற்கும் செப்பிய – அம்மைதான்
தேவன் தமிழத் திருவள் ளுவன்குறளே
மேவ நிலமிசையே மிக்கு.

– திருவள்ளுவர் திருநாள் விழா மலர், பக். 53.

6. பதிகம்

பொதுமறைப் பதிகம்

141. உலக முழுமைக்கும் ஒத்த மறைநூல்
இலகுந் திருக்குறள் என்பர் – விலகிச்
சிறுதெய்வ வேதம் சிவணும் எனும்சொல்
அறிவுடையார் கொள்ளார் அறி.

142. மூவா யிரமொழியுள் மூலமுதல் முத்தமிழே
மூவா மொழிய தனுள் முப்பாலே – தாவா
அறம்பொரு ளின்பம்வீ டாகுமந் நான்கின்
திறந்தெரிந்து செப்பும் தெளிவு.

143. ஊரும் பிறப்பும் உறுதொழிலும் உற்றோரும்
பேருந் தெரியாப் பெரும்புலவன் – தேரின்
உலகப் பொதுவன் ஒருவள் ளுவனாம்
கலகப் பிணக்கிற் கடந்து

144. ஒழுக்கம் உயர்குலம்; ஒன்றே பிறப்பாம்;
இழுக்கம் இழிகுல மாகும் – இழுக்கின்
நிலத்தேவ னுந்தன் நிலைகெடு மென்ற
புலத்தோன் திருவள் ளுவன்.

145. பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயப்பி னெனமொழிந்து – மெய்ம்முரணிற்
பொய்யையும் மெய்யாப் புனைந்த பெருமகன்நூல்
பொய்யா மொழியென்று போற்று.

146. இல்லறத் தாலும் இறையடி சேருண்மை
நல்லறத் தால்முன் நவின்றதிரு – வள்ளுவனூல்
ஆரியனே வீட்டிற் கமைந்தா னெனும்புரட்டை
வாரிய சூறா வளி.

147. எல்லாரும் எக்காலும் எந்நிலத்தும் செந்நிலையில்
நல்லாராய் வாழ்ந்து நலனுகரச் – சொல்லாய்ந்து
வள்ளுவ னன்றி வகுக்க நடுநிலையன்
புள்ளவன் யாரே யுரை.

148. தொட்டனைத் தூறும் துரவுபோல் முப்பாலும்
கற்றனைத் தூறும் கலையறிவுக் – கொட்டாரம்
நூற்றுக் கணக்கில் நுவலுரை கண்டாலும்
ஈற்றைக் கணித்தார் இலர்.

149. ஆரிய நஞ்சிற் கருமருந்தாய் வந்தகுறள்
சீரிய மாமலைக்குச் செல்லாது – யாரகத்தும்
அல்லும்பகலும் அமர்ந்துதவும் மூலிகையாம்
ஒல்லும் இருமைநல் வாழ்வு.

150. ஆரியன் தேவென் றறிவிழந்து மூவேந்தும்
பூரிய தாழ்விற் பொருந்தியகால் – சீரிய
தெய்வப் புலவன் திருவள் ளுவன்தந்தான்
உய்வைத் தமிழர்க் குவந்து.

– *கழக ஆட்சியர் வ.சு. பவளவிழா மலர் : 27.*

பெரியார் தன்மான இயக்கம்

151. தமிழன் விடுதலைத் தலைவர் மூவருள்
அமரும் ஈகையர் அறநூல் வள்ளுவர்
தமியின் மொழியினர் தவநன் மறைமலை
இமிழ்தன் மானியர் இராம சாமியார்.

152. அரிய செயல்களை ஆற்று வார்தமைப்
பெரியார் எனச்சொலும் பிறங்கு திருக்குறள்
உரியர் இப்பெயர்க் கொருவர் நேரிலே
இரியீ ரோடையர் இராம சாமியார்.

153. இல்லத் திருந்துநல் லின்ப வாழ்வுறும்
செல்வச் சிறப்பினிற் சிறிதும் வேட்டிலர்
வல்லைத் தமக்கென வாழ்வு நீக்கினார்
ஒல்லும் வகையெலாம் உழைக்க இனவர்க்கே.

154. மல்லைப் பதவிகொள் மாட்சி யிருப்பினும்
அல்லிற் பகலினில் அடுத்த வழியெலாம்
கல்லிற் சாணியிற் கடுத்த வசவுறுஞ்
சொல்லிற் படும்பொறைச் சூர வாழ்க்கையர்.

155. மலையெ னும்மறை மலையென் அடிகளும்
தலையென் சோமசுந் தரபா ரதியும்பின்
தொலையும் இந்தியைத் தொடர்ந்தெ திர்க்கினும்
நிலைசி றந்ததி ராம சாமியால்.

156. குடிசெய் வார்க்கிலை கூறும் பருவமே
மடிசெய் தேயவர் மானங் கொளக்கெடும்
இடிசெய் உடம்புபல் இடும்பைக் கலமெனத்
துடிசெய் தேயவர் தொண்டு பூண்டுளார்.

157. தான மிட்டதன் தலைவன் நிலைகெட
ஈனச் சூத்திரன் என்னுந் தீயனை
வானங் காட்டென வணங்குந் தமிழன்தன்
மானங் கெட்டுவாழ் வழமை கடிந்துளார்.

158. படிமை மேல்மிகு பாலை யூற்றலும்
குடுமி மலையெரி கோநெய் கொட்டலும்
கடவுள் தேரினைக் கடத்த லும்முனோர்
கொடமை மடம்பகுத் தறிவில் கோளென்றார்.

159. கட்டுக் கதைகளைக் கடவுள் தொன்மத்தைப்
பிட்டுப் பிட்டவை பிதற்றல் புரட்டலை
வெட்ட வெளிச்சமாய் விளக்கி னார்முனம்
பட்டப் படிப்பெல்லாம் பயனில் குப்பையே.

160. அடருந் தமிழரோ டணையுந் திரவிடர்
மடமை தவிர்ந்துதன் மான வாழ்வுற
இடர்கொள் ஆர்வலர் இராம சாமியார்
கடவுள் இலையெனக் கழறும் எல்லையே.

– த.இ.வ. 257

சீரிய கொள்கைச் சிதம்பரப் பதிகம்

161. நாட்டுப்பற் றால்முன்னே நாய்படாப் பாடுபட்ட
ஓட்டப் பிடார ஒளிர்மறவன் – மாட்டன்று
நன்றிபா ராட்டாத நாடொரு நூற்றாண்டு
சென்றபின் செய்யும் சிறப்பு.

162. ஆலைத் தொழிலாளர் ஆற்றும் பணிக்கேற்ற
கூலித் திறம்பெறுங் கொள்கையின் – மேலும்
அடிமைத் தனமில்லா ஆட்சிதன் மானக்
குடிமை சிதம்பரத்தின் கோள்.

163. ஆங்கிலர்நா வாய்க்குழும்பின் ஆவுருபா ஓரிலுக்கம்
வாங்க மறுத்து வருந்தொல்லை – ஓங்கினுமே
கொள்கை விடாது குடிமாண் சிதம்பரம்தன்
உள்கை சிறந்தான் உயர்ந்து.

164. தனக்குச் சமமாகத் தன்மனைவி வாழ்ந்து
மனக்கினிய மந்திரியாய் மாணுங் – கணக்காக
இல்லறம் ஆற்றினான் ஈகைச் சிதம்பரம்தான்
வள்ளுவன் கண்ட வகை.

165. பிறப்பால் சிறப்பில்லை என்னும் பெருநூல்
அறப்பால் மனையோ டணைந்து – பிறப்பிழிந்தான்
என்னும் ஒருவனை இல்லம்வைத் துண்பித்தான்
மன்னும் சிதம்பரத்தின் மாண்பு.

166. தாய்நாடே போற்றியெனுந் தக்கவங் கத்தொடரை
வாய்மொழியாற் கண்டித்த வன்தண்டல் – நாயகற்கே
வாயுள்ள நாளும் வலித்துரைப்பே னென்றுரைத்தான்
பாயும் சிதம்பரவேங் கை.

167. மாடுபோற் செக்கிழுத்து மட்டிபோற் கல்லுடைத்து
வேடுபோற் கேடாய் உடையுடுத்துப் – பாடுபட்டான்
கேழ்வரகுக் கூழுண்டு கீழ்விலங்கிற் கீழ்விலங்கின்
தாழ்வுறுதற் கோ சிதம்ப ரம்

168. கொலையுங் கடுஞ்செயலும் கூடாது வேற்றார்
குலையும் வகையெதிர்க்கும் கொள்கை – தலையாகக்
கொண்டான் சிதம்பரம் கூற்றாலும் ஆசுகொலை
கண்டோம் அவன்கண்ட னம்.

169. ஆற்றும் பணிமீட்டான் ஆங்கில னேனுமவன்
வேற்று மொழிப்பெயரை வேட்புடன்தன் – பேற்றுமகன்
பேராக இட்ட பெருந்தன்மை பாராட்டும்
சீராம் சிதம்பரம் செப்பு.

170. தொல்காப் பியப்பகுதித் தொல்லுரையும் ஒண்குறளின்
மல்கா வுரையொன்றும் மாண்டமிழ்க்கே – அல்காத்த
இன்னிலைப் புத்துரையும் ஏனைப் பதிப்புகளும்
துன்னிய வ.உ.சி. தொண்டு.

—வ.உ. சிதம்பரனார் நூற்றாண்டு விழா மலர்

— செ.செ. 47:40

மறைமலையடிகள் பல்துறை யாற்றற் பதிகம்

1. பேராசிரியர்

171. நூலும் நுவல்வும் நுணங்குரையும் நன்பதிப்பும்
சாலும் இதழும் சமமாக – மேலுயர்வுப்
பேரா சிரியர் பெரும்பேர் மறைமலையார்
நேரா ருளரிந் நிலத்து.

2. பெரும்புலவர்

172. தொல்காப் பியமுதலாந் தொன்னூலும் பின்னூலும்
பல்காற் றனிப்பாடல் பட்டயமும் – ஒல்காப்
பெரும்புலவ ருக்கும் பெரியார் தனியே
அரும்பொன் மறைமலை யார்.

3. பாவலர்

173. உரைநடையும் பாவும் ஒருங்கே சிறந்த
விரைவுடையார் சில்லோர் வியன்பார் – மறைமலையார்
செம்மைப் பொருளணிசேர் செய்யுள் திருவொற்றி
மும்மணிக் கோவை முறை.

4. ஆராய்ச்சியாளர்

174. நுண்மதி கல்வி நுடங்காத் தறுகண்மை
நண்ணிலை மன்னலம் நல்வாய்மை – திண்முயற்சி
சாலுமா ராய்ச்சிச் சதுரர் மறைமலையார்
பாலையும் முல்லையும் பார்.

5. மும்மொழிப்புலவர்

175. மொழியும் இலக்கியமும் முத்தமி ழும்பேச்
சழியும் வடமாங் கிலமும் – கழிபுலமை
கொண்ட மறைமலையார் கோன்மை தமிழ்நிலமுன்
கண்டதும் கேட்டதும் இல்.

6. மொழிபெயர்ப்பாளர்

176. வேற்று மொழியின் விரகன் விழுப்பனுவல்
ஆற்று மரபும் அரும்பொருளும் – தேற்றி
அடிகள் மொழிபெயர்க்கும் ஆற்றற்குச் சான்று
முடிகொள்ளுஞ் சாகுந் தலம்.

7. சொற்பொழிவாளர்

177. இன்குரலும் இன்சொல்லும் இன்னிசையும் இன்கதையும்
நன்பொருளும் ஏதுவுடன் நற்காட்டும். –தென்பாய்ப்
பகைவரு முண்ணாளும் பன்னாளும் வேட்கும்
வகையடிகள் சொற்பொழிவு வாய்ப்பு.

8. எழுத்தாளர்

178. கடிதமும் கட்டுரையும் கண்டனமும் கற்கும்
படியெழுதும் பாடமும் பன்னூல் – நடிகதையும்
மற்றோ ருரைமறுப்பும் மன்னும் புதினவரை
வுற்றார் மறைமலை யார்.

9. பல்கலைச் செல்வர்

179. தோற்றுந் தொலையுணர்வு தூய மனவசியம்
ஆற்றும் அறிதுயில் ஆர்வாழ்வு – மாற்றும்
மறுமை மறைமலையார் மாணுங் கலைகள்
பொறுமை யுடன்கற்ற போக்கு.

10. தனித்தமிழ்த் தந்தையார்

180. மூவா யிரமாண்டு மோதும் வடமொழியாற்
சாவாந் தகைநின்ற தண்டமிழை – மேவாக்
குமரித் தனிநிலைக்குக் கோண்டுவந்த அப்பர்
அமரர் மறைமலை யார்.

மறைமலையடிகள் நூற்றாண்டுவிழா மலர்.

பாரதிதாசன் பண்பாட்டுப் பதிகம்

181. நாட்டு விடுதலைக்கு நன்றாகப் பாடுவான்
ஈட்டு தமிழர்க்குள் இல்லெனலை – வீட்டக்
கனகசுப்ப ரத்தினப்பேர்க் கார்முகில் தோன்றி
மினுமினுத்துப் பெய்ததுபா மேல்.

182. பாரதிமேற் பற்றினாற் பாரதி தாசனென்று
பேர்தனக் கிட்டாலும் பேணாமல் – ஆரியத்தைச்
சாடினான் வல்லாங்கு சாராரும் பாராட்டச்
சூடினான் வாகையென்று சொல்.

183. ஆனை நடையும் அரிமாப் பெருமிதமும்
கோனையும் சாடிக் குமுறுரையும் – தானையே
தாக்கினும் அஞ்சாத் தறு கண்ணும் மேலாடைச்
சேக்கையும் பாரதிதா சன்.

184. ஆரிய ராட்சியிலும் அன்னார்க் கடிமையராம்
பூரிய ராட்சியிலும் புல்லாது – சீரிய
செந்தமிழைப் போற்றிச் செழும்பல் பனுவல்களைத்
தந்தனன் பாரதிதா சன்.

185. தெளிதேனில் தீன்கலந்த தெண்ணீர்ப் பதம்போல்
எளிதாம் இனிய எழில்கொள் – களிநடையிற்
செம்பொற் கருத்துக்கள் சேர வழங்கினான்
இம்பர்க்குப் பாரதிதா சன்.

186. இருபதாம் நூற்றாண்டிடையினையே யில்லாப்
பெருமைசேர் பாரதி தாசன் – ஒருமையுடன்
வாழ்நாள் முழுதும் வளரடக்கங் கொண்டுற்றான்
வீழ்நாள் விண்ணவனாம் வீறு.

187. தன்னலமும் தன்குடும்பத் தின்னலமும் பேணாது
மன்னலமே என்றும் மதித்தொழுகித் – தன்னினமாம்
செந்தமிழ் மக்கள் சிறந்தோங்கி வாழ்வதற்கே
வந்தனன் பாரதிதாசன்.

188. இம்மியே கூடிடினும் இன்றமிழை விற்றுவிடும்
தெம்மானப் போலித் திரிதமிழர் – கும்மிடையே
பாலை நிலத்திற் பழம்படு பன்மரப்பைஞ்
சோலையே பாரதிதா சன்.

189. நண்பன் புறத்திருக்க நல்வான் அமுதெனினும்
உண்ப திலையென் றுயர்தமிழப் – பண்பதனைத்
தன்னகத்தும் வேற்றகத்துந் தப்பாது கைக்கொண்ட
தென்னகத்தான் பாரதிதா சன்.

190. புரட்சிப்பா வேந்தனென்று போற்றும் புகழில்
முரட்சிக் கிடமின்றி முற்றி – வறட்சியால்
வாடி வருந்தினும் வண்டமிழைக் கைவிடான்
வீடினான் பாரதிதா சன்.

191. ஆண்டாண்டு தோறும் அவனை நினைவுகூர்ந்
தாண்டாண்டு கொண்டாடும் ஆர்வவிழா – வேண்டா
அவனுரையைக் கையாண் டடிமைத் தனத்தின்
இவண்விலகக் கண்ணா விடத்து.

சேக்கை – சிவப்பு. தெவ் + மானம் – தெம்மானம் தெவ் – பகை. கும் – கூட்டம். கும்முதல் – கூடுதல். ஆண்டாண்டு – ஆங்காங்கு. கண்ணா – கருதா. சுப்பு –அரத்தினம் –சுப்பரத்தினம். பதிகம் பதினொரு பாட்டுங் கொள்ளலாம்.

சேலம் நகராண்மைக் கல்லூரி முதல்வர் இராமசாமிக் கவுண்டர்

192. எத்தனைய ரோதமிழர் இந்நாட்டிற் கல்லூரி
ஒத்த முதல்வராய் உற்றிருந்தும் – முத்தமிழ்ப்
பற்றால் எனையமர்த்தப் பண்பா டிராமசாமி
கற்றான் ஒருவனே காண்.

193. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஓவா துழந்தே
அயர்நிலை என்னை அழைத்தன் – றுயர்வளித்தான்
சேலங்கல் லூரிச் சிறந்த தமிழ்த்தலைமை
மேலான் இராமசாமி.

194. தொல்காப் பியமும் துணையாம் திருக்குறளும்
பல்காற் பயின்று பயன்கண்ட – ஒல்காப்
பெருந்தமிழ வாழ்வு பெயர்பெற வாழ்ந்தான்
விருந்திராம சாமி விழைந்து.

195. வீட்டிற்கும் தான்பிறந்த வெள்ளாண் குடியினுக்கும்
நாட்டிற்கும் செந்தமிழ் நல்லறிஞர் – கூட்டிற்கும்
சேலங்கல் லூரிக்கும் சீரார் இராமசாமி
சாலுங் கவுண்டனெனச் சாற்று.

196. மூவுலகும் ஆளும் முதல்வனே வந்திடினும்
பாவுலவும் பைந்தமிழ்ப் பண்டிதன் – மேவுவதை
இம்மியதும் தள்ளா இராமசா மிக்கவுண்டன்
செம்மனிகர் வேறியார் செப்பு.

197. இந்நூலும் ஏனை எழில்மொழி யாராய்ச்சி
நன்னூலும் நன்கிருந்து நான்செய்தேன் – எந்நாளும்
ஏராள ஒய்வும் இணங்கும் இராமசாமி
தாராளம் தந்ததனால் தான்.

198. சேலங்கல் லூரி சிறந்திராம சாமியின்றேல்
ஞாலம் பரவுதமிழ் ஆராய்ச்சி – நூலியற்றும்
தேவநே யன்எங்கே தென்மொழித் தொண்டெங்கே
பாவுதமிழ் மீட்பெங்கே பார்.

199. வள்ளுவர் மன்றமென்று வைத்தும் உரைநடைநூல்
தெள்ளு தமிழ் வரைந்தும் சொற்பொழிந்தும் – ஒள்ளிய
ஆங்கிலச் சொற்பெயர்த்தும் ஆராய்ந் திராமசாமி
தாங்கினன் செந்தமிழைத் தான்.

200. வேலை யினிதியல வேண்டும் உதவிசெய்து
மாலையுங் கூடிமகிழ்ந்துலவி – மேலுந்தான்
இன்னுரை யாடியெனக் கின்ப வுணவளித்தான்
மன்னே இராமசா மி.

201. இராமசாமி மிக்கவுண்டன் இன்புகழ் வாழி
பராவு கனகம்மை வாழி – விராவி
அவர்நன்னான் மக்களும் வாழி வழியும்
இவரின்னார் என்ன இனிது.

– த. வ. 297.298.

சிங்கபுரி வணிகக் கல்விச்சாலை
உரிமை முதல்வர்
உயர்திரு கோபால கிருட்டிணனார் மீது
நூலாசிரியன் ஞா. தேவநேயன் பாடிய
பாடாண்பதிகம்.

202. அறிவொழுகு கண்ணும் அமர்தமிழின் நோக்கும்
செறிவுடைய நாவும் செழிம்பும் – பொறிநிலவும்
கோவீறு நெஞ்சுபொற் கோல வளர்வுடம்பும்
கோபால கி(ரு)ட்டிணர் கூறு.

203. வடமொழியை வாழ்த்தி வழங்குதமிழ் தாழ்த்தும்
திடமுடையர் தென்னாட்டுச் செல்வர் – கடல்கடந்து
சிங்க புரித்தீவிற் சேர்ந்த கிருட்டிணனார்.
தங்கு தமிழ்ப்பணி செய் தார்.

204. கடையெழு வள்ளலர்பின் கானக் குமணன்
நடையுயர் நல்லியக் கோடன் – கொடைமிகு
சீதக்கா திக்குப்பின் சேது ரகுநாதன்
ஈதற்கின் றோகிருட்டினர்.

205. கால்கடுத்துக் கொப்புளிக்கக் காதம் பலநடந்து
நூல்வடித்துச் சொல்லினும் நொய்தரார் – பாலெடுத்து
வேறொருவர் கூறினாலும் வெண்படத்தும் கண்டிரார்க்கு
மாறிலாதீந் தார்கிருட்டிணர்

206. முன்னாட் கொடையாளர் முந்திப் புகழ்பெற்றார்
செந்நாப் புலவர் செயற்பாவால் – இந்நாளில்
முந்திப் பொருளளித்த முன்பிற் கிருட்டிணர்க்குப்
பிந்திப் புகழ்ந்துரைத்தேன் பேர்ந்து

207. கோடிக் கணக்கிற் குவித்திருந்தும் செந்தமிழை
நாடித் தனியிதழ்க்கும் நல்காதார் – நாடிதிலே
செந்தமிழ்ச் செல்விக்கும் தென்மொழிக்கும் வாழ்நாட்குத்
தந்தவர் திருட்டிணனார் தான்.

208. அன்னை யெனவே அறிவுடம்பை முன்வளர்த்துப்
பின்னும் பலவாய்ப் பெரிதுதவும் – முன்னை
முகனை மொழித்தாயின் முட்டறுத்த செல்வ
மகனார் திருட்டிணரே மற்று

209. குப்பை யுயர்ந்தது கோபுரம் தாழ்ந்ததெனச்
செப்பா வடமொழி சீர்த்ததெனும் – தப்பறவே
இன்னே எழுந்தார் இணையில் கிருட்டிணனார்
முன்னோர் மறமானம் மூண்டு

210. நாடுங் குலவினமும் நம்பும் மதவகைகோட்
பாடுந் தொழிற்றுறையும் பாராது – நீடும்
தமிழே கருதித் தகுந்தாரைத் தள்ளா
நமரே கிருட்டிணனார்

211. கோளாண்மை மிக்குக் குறித்த கலைதேர்ந்து
தாளாண்மை யாற்சொம் தகவீட்டி – வேளாண்மை
செய்யும் நிறைதமிழர் சிங்க புரிவாழும்
செய்ய திருட்டிணரே சீர்த்து

வெள்ளச்சேத விளரிப் பதிகம்

212 எத்தனை வெள்ள மோநாம் இதுவரை கதையிற்கேட்டோம்
இத்தனை கொடுமையாக எவருமே கண்ட தில்லை
அத்தனார் கோயிலுள்ளும் அனைவரும் நசுங்கிச் சாகப்
பித்தமா வெறியின் வேகம் பிடித்தது காற்றுப் பூதம்

213. வெள்ளமென் றறிவிப் பின்றி வீட்டினுள் உறங்கும் வேளை
கொள்ளையர் வருதல் போலக் கூடிய இரண்டு பூதம்
பொள்ளெனக் கேடு செய்யப் பொடித்தன பணிச்சா லைகள்
நள்ளிர வன்றே நாகை நத்தப்பா ழாயிற் றந்தோ

214. கண்ணினுக் கெட்டு மட்டும் கண்டது வெள்ளக் காடு
மண்ணியல் ஊர்தியொன்றும் மற்றவூர் சென்ற தில்லை
உண்ணவோர் உணவு மில்லை உரைக்கவோர் வழியும்
இல்லை
விண்ணவர் உதவி போலூண் வீழ்ந்தது மூன்றாம் நாளே

215. தமிழ்நிலத் தலையாஞ் சென்னை தாவியே தெலுங்க
நாட்டில்
இமிழ்கடல் எரியுந் தோன்ற எழுமலை யலைக ளாலே
அமிழ்கரை யூர்கள் மாய்ந்தார் ஆயிரம் பத்தோ டைந்தும்
குமிழ்நுரை வெள்ளம் வந்து குடிகொண்ட தூர்கள்
எல்லாம்

216. ஆருயிர் அனைய என்றன் அன்பனை இழந்தேன் என்பார்
கார்பணி கற்பின் செல்வக் கண்ணகி இழந்தேன் என்பார்
சீரிய அறிவு வாய்ந்த சேயரை இழந்தேன் என்பார்
ஊரினில் உள்ள எல்லா உறவையும் இழந்தேன் என்பார்

217. இரவிலே தந்தை தாயை இழந்தபிள் ளைகள் காலை
அருவிபோல் கண்ணீர் சிந்தி அம்மையப் பனையே கூவி
வெருவியே யழுது தேம்பி வெந்தழல் மெழுகுபோல
உருகியுள் வெந்த கோலம் உள்ளுவார் குலையும் வேகும்

218. அருந்தலாய் விற்ற கா.லை அரும்பெரும் பாடு பட்டு
வருந்தியே தேடிப் பெற்ற வளம்படு பொருளும் வீடும்
பருந்தடி குஞ்சு போலப் பசக்கென மறைந்து போக
இருந்துபின் அழுது நைந்தார் எத்தனைபேர்கள் அம்மா!

219. அரசனே கொடுமை செய்யின் ஆரிடம் சொல்வ தென்பார்
பரசுறு கடவுள் காப்பும் பறந்திடின் நாமென் செய்வாம்
துருசினில் மாயும் மக்கள் தொல்லைகள் தீரும் வண்ணம்
கரிசொடு செருக்கொழிந்து காவல்பூண் அமைச்சர் ஆள்க

220. நன்செயும் புன்செ யாகி நாற்புற வரம்ப ழிந்து
முன்செயல் யாவும் கெட்டு முதிர்ந்தநெற் பயிரு மற்று
வன்செயல் வெள்ளக் காலாய் வதிந்தது வடிந்த பின்னும்
என்செய வுணவிற் கென்றே இரங்கினர் உழவ ரெல்லாம்

221. சடசட வென்று கொட்டிச் சாடும்வன் புயலாற் செத்த
படபட வென்ற டித்துப் பண்ணை இற் கோழி யெல்லாம்
கடகட வென்று மாய்ந்த கால்நடை கணக்கி லாத
மடமட வென்று சாய்ந்த மரங்களே சாலை சோலை

222. நீர்மிகின் சிறையு மில்லை நீளியின் வலியு மில்லை
கார்மிகின் உறையு ளில்லை கனல்மிகின் அணைப்பு மில்லை
பார்மிகும் பரிசொன் றில்லை பரவெளி மனையெழுப்பிக்
கூர்மதிக் குடும்பத் திட்டங் கொண்டினி தொழுகு வோமே

நீளி – காற்று *செ.செ. 52:196:197 257 ; 258*

படைமறவாகை

223. என்ன இந்த நாட்டில் அமைதி இன்னும் நிலவ வில்லையே
பென்னம் பெரிய பிரித்தா னீயப் பேர ரசையும் வென்றனம்
பொன்ன கர்நல் வாழ்வு வந்து புகுந்த தென்றுமகிழ்ந்தனம்
பின்னர் நம்மிற் பிரிந்த சின்னப் பித்தர்க் கஞ்சிப் பணிவதோ

224. இந்தி யாவின் இரும ருங்கும் இருபெ ரும்புண் போலவே
அந்த நாளில் வெறிம தத்தால் ஆன பாக்கித் தானையே
வந்து றாமல் தடுத்த லின்றி வாயி ழந்து விட்டனர்
இந்த நாளில் கையைக் கொல்ல எழுந்த தேமுள் பெருமரம்

225. பூனை போற்சி றுத்த நாட்டுப் பொறியி லாத மூடர்தாம்
யானை போற்பெ ருத்த இந்தி யாவை யேயெ திர்க்கின்றார்
தானை தாவு மக்கள் வலிமைத் தரத்தை எண்ணிப் பார்த்திலர்
போன மூன்று போரில் தோற்றுப் போன தும்ம றந்தனர்

226. அமெரிக் கர்நம் மவருக் குதவி யளித்த லின்றி மழுப்பினும்
அமெரிக் கையா யிராது பகைவர்க் கான வுதவி செய்கின்றார்
தமருக் குந்தாய் நாட்டிற் கும்வரிதராது பொருது விலகினர்
எமுனைக் குந்தொ டர்பி லாத ஈரினங்களை
இணைக்கின்றார்

227. மறும னத்தில் இன்றி ஏழை மாந்தர்க் குற்ற துணைவராய்
உறும னத்த ராய்க்கி ளர்ந்தே உவமை இல்லான் துணைபெறின்
செறும னத்தார் படைதி ரண்டு சீறி வஞ்சினங் கூறினும்
அறுபு னத்திற் கதிர்கள் போல அறுத லைகள் ஆகுவர்

228. மானங் கெட்ட வாழ்வு யர்ந்த மக்கள் திணையில் இல்லையே
சீன ருக்குஞ் சோன கர்க்குஞ் சிறிதும் அச்சம் இன்றியே
ஊன ரத்தம் துளியு டம்பில் உள்ள வரையும் பொருமினே
வான வர்பூச் சிந்திவாழ்த்த வாகை சூடி யாடுவீர்

229. வலியப் போர்க்குச் செல்வ தில்லை வந்த போரை விடுவதோ
எலிகள் வெள்ள மேனும் நாகம் இரையின் மாய்ந்து சாய்ந்திடும்
மெலியர் என்று நம்மைப் பகைவர் மெத்த அவமதித்தனர்
புலிகள் போலப் பாய்ந்து பொருது புகழை உலகில் நாட்டுவீர்

230. கேட்டின் முன்னர்க் கூர்ந்த மதியும் கெட்டு மழுங்கிப் போகுமே
நீட்ட மாகப் பிரிந்த நாடு நீணி லத்திற் புதுமையே
ஓட்டெ டுத்த பின்னும் இட்ட ஊளை என்ன பொருளதோ
பூட்டோ திறப்ப தின்றி நாட்டைப் பூட்டி யெங்கும் போகுமோ

231. கோடிச் செல்வர் பணத்தை இன்று குன்று போற்கு வித்திடும்
கூடிப் பற்பல வெள்ளமாகக் குமரர் போரிற் குதித்திடும்
ஓடிச் செய்யும் ஆற்ற லில்லார் ஊன ரத்தம் உதவுவீர்
பேடிக் கியாசு டின்கி ளைஞர் பேரை வேர றுத்திடும்

232. எத்தனைநாள் இருப்பி னும்நாம் இறப்ப துண்மை திண்ணமே
நத்தம் போலக் கேடும் உண்டாம் நல்ல சாக்கா டும்இன்றே
முத்த மிழ்மூ வேந்தர் முன்னம் முனைந்து நாவல் காத்தனர்
அத்த கப்போர் முரச றைந்தே யமர்வென் றடலை யாடுவோம்

★ *கியாசுடின்* — Chiyazuddin

(1341—4 மதுரையில் சுலுத்தானாக (Sultan) விருந்து மாபெரும் கொடுமைகள் செய்தவன்)

— போர் வெற்றி முரசு மலர் செ.செ. 46;270—271

7. வரலாறு

சாமிநாதையர் தமிழ்த்தொண்டு

233. ஊட்டில் லாமல் உள்ளது நோவ
இறந்த குழவியை எண்ணி அழல்போல்
ஆடிப் பெருக்கில் அளவறுந் தமிழ்நூல்
ஓடிச் சென்றதை உணராத் தமிழர்
ஏரண முதலிய எண்ணறுங் கலைநூல்
வாரணங் கொண்டதை வழிவழி சொல்லிக்
கொன்னே புலம்புதல் என்னே மடமை?
கொலம்பசு முதலோர் கொடுங்கட லோடி
நிலம்பல கண்டில ராயினும் நீங்காப்
பின்னோர் அவற்றைப் பின்னே காண்பர்
மன்பே ராசான் தென்கலைச் செல்வன்
பண்டா ரகனாம் பைந்தமிழ்ப் பெரியோன்
சாமிநா தையன் சார்ந்தில னாயின்
இற்றைத் தொன்னூல் என்னா யிருக்குமோ?
தமிழ வணங்குத் தமிழ்ப்பெரும் பித்தால்.
விடுமுறை யெல்லாம் விடுமுறை யின்றி
ஊர்தொறும் மனைதொறும் ஓயா தேகித்
தானாய் வேண்டியும் தக்கார் துணையொடும்
பற்பல வகத்திற் பாழ்படக் கிடந்த
தொன்னூ லெல்லாம் பொன்போற் சேர்த்து
விறகுத் தலையன் முறையிற் சுமந்து

வீட்டை யடைந்ததும் ஏட்டைப் பிரித்துச்
சிதலரித் தனவும் சிதர்ந்து போனவும்
மங்கி யிருந்தவும் மாறிக் கிடந்தவும்
பூச்சி துளைத்தவும் புலனா காதவும்
பொறையும் பொறுமையும் புரிவிற் பொலியக்
கங்குல் பகலாய்க் கண்ணொளி மழுங்கப்
படித்துப் படிகள் எடுத்துத் திருத்தி
அருஞ்சொற் பொருளும் ஆராய்ச்சிக் குறிப்பும்
முதற்குறிப்பு ரையுடன் முறையாய் அச்சிட்
டுதவி யிலனேல் இதுகால் நாமும்
பத்துப் பாட்டைப் பார்த்த லொண்ணுமோ?
எட்டுத் தொகையும் எய்தல் இயலுமோ?
சிந்தா மணியொடு சிலம்பு மேகலை
சிந்தை யிலேனும் சேரல் ஆகுமோ?
பிறபல நூலும் பெறுதல் கூடுமோ
இத்தகை யோனை அத்தக நினைய
ஊர்தொறும் உடவள வொண்பொற் சிலையும்
உள்ளந் தோறும் உயிருடைச் சிலையும்
நிறுவி யவன்வழி நிற்றல்
தகுவதே யன்றோ தமிழகத் தோரே

உ க.இ. 2, பக். 244—5.

வழிமுறைப் பண்பு

234. செந்தமிழ் நாட்டுச் சிவகங் கைசேர்
மிதிலைப் பட்டி மேதக வாழ்ந்தே
அழகிய சிற்றம் பலக்கவி ராயன்
உறவினர் மணத்திற் கோரூர் சென்று
மீண்ட காலை மூன்றுரு பாவும்
பழையதுந் தாவே பாங்கா யிசைந்து

வண்டி யொன்றை வாடகை பேசி
இரவில் ஏறி விரைவில் வருகையில்
வண்டிக் காரன் வாயிசை கேட்டு
நன்றெனப் புகழ வண்டிக் காரனும்

உன்றன் குடும்ப வரலா றியாதென
என்றன் முன்னோர் எல்லாரும் புலவர்
அவருள் என்பே ருடையார்க்கேயெம்
மிதிலைப் பட்டியை மானிப மாக
வெங்க ளப்ப நாயக்கன் விட்டனன்
அவனுணை வேயின் றார அருந்துவம்
பிரிவினை யாலவன் பின்னோர் தாழ்ந்தனர்
அவன்வழி யினர் இன் றாருளர் கொல்லோ
எங்கண் உளரோ? எந்நிலை யினரோ?
என்றே இரங்கி இருந்துயில் மூழ்கினன்
விடிந்ததும் வண்டி மிதிலை சேர்ந்தது
கவிரா யன்தன் களிமனை புகுந்ததும்

பழஞ்சோ றுண்ணப் பகர்ந்தனன் ஆயினும்
வண்டிக் காரன் உண்டி மறுத்தனன்
வாடகை யும்பின் வாங்க மறுத்தனன்
விடையே வேண்டினன் காரணம் வினவ
வெங்க ளப்ப நாயக்கன் வழியேன்
ஊழ்வினை யாலித் தாழ்நிலை யடையினும்
கொடுத்ததை வாங்கும் குணமெமக் கில்லை
இன்றுனக் குதவிய தென்பெரும் பேறே
என்றனன் வண்டி இயக்கினன் சென்றான்
கண்துளி கொளக் கவி ராயன்
பண்புறு வழிமுறைப் பாங்கை நினைந்தே

– உ.க.இ. 2.249 50

8. கதை

பள்ளிக்கணக்கு புள்ளிக்குதவாது

235. இலக்கணம் தருக்கம் நல்ல இசையொடு கணியம் நோய்கள்
விலக்கிடு மருந்திவ் வைந்து வித்தையொன் றொன்றே கற்றுத்
துலக்குறும் உலகப் போங்கு துளியதும் அறியா ஐவர்
புலக்கலை காணத் தக்க புரவலர் பரிசை நாடி

236. வடபுலம் நீங்கித் தெற்கில் வளமுறு வேலூர் ஆங்கண்
திடமிக அரையன் முன்னே திறமைகள் எல்லாம் காட்ட
விடலரு விருப்பின் மன்னன் வியந்துபா ராட்டும்போது
மடவரிவ் வுலக வாழ்வில் மன்றவென் றமைச்சன் சொன்னான்

237. எத்திறம் அறிதி என்றே இறைமகன் வினவ இன்னே
அத்தனை பேரும் சென்றூண் அருந்தியே மீளச் சொன்னால்
மெய்த்திறங் காண்பாய் என்று மேதகை யமைச்சன் கூற
உத்தர வாகி யன்றே உண்ணுதற் கவருஞ் சென்றார்

238. தங்கிய மனைக்குச் சென்று தம்முணாச் சமைத்தற் கென்றே
அங்கவர் ஒவ்வோர் வேலை ஆற்றிட இசையில் வல்லோன்
வெங்கழி நெருப்பை மூட்டி வேவுறும் உலையும் ஏற்றிப்
பொங்கியே கொதித்தல் கண்டு பொருந்திடத் தாளம் போட்டு

239. இன்னிசை பாடிக் கொண்டே இன்பமுற் றிருந்தகாலை
முன்னுற இசைந்துபின்னர் முடுகியே உலையுஞ் செல்லத்
தன்னையும் அவமதித்துத் தாளமும் தப்பிற் றென்று
கொன்னுறு சினத்திற் சோற்றுக் குழிசியை உடைத்துப் போட்டான்

240. தயிர்க்கெனச் சென்ற நல்ல தமிழிலக் கணியும் ஆய்ச்சி
உயிர்க்குறில் நெடிலை நீட்டி ஒலித்ததைத் திருத்திக் கூறிச்
செயிர்த்ததன் பின்னுஞ் சற்றும் செவிக்கொளா திருந்த தாலே
வயிர்த்ததோர் வெறுப்புக் கொண்டு வாங்குத லின்றி மீண்டான்

241. காய்கறி வாங்கற் கென்று கடைக்குப்போய் மருத்து
வன்தான்
நோய்தரு குறைகள் கூறி நுகருதற் குரிய தேதும்
வாய்பட லின்மை கண்டு வாங்குத லொழிந்து வந்தான்
வேய்தர அமைச்சன் விட்ட வினைஞரும் மகிழ்ந்து கண்டார்

242. நெய்யினை வாங்கச் சென்ற நெடுமொழித் தருக்கி
வாங்கிக்
கையினிற் கொணரும் போதே கருதிய நிலைக்க ளத்தின்
ஐயம தொழிக்கத் தொன்னை அடிமிசை யாகச்சாய்த்தான்
ஒய்யெனச் சிந்தி நெய்யும் ஒழிந்ததால் உண்மைமீண்டான்

243. இலையது பறிக்கச் சென்றோர் எழில்மர மேறப் பாதி
நிலையினிற் பல்லி சொன்ன நிமித்தமோ தீதா மென்று
கலையுறு கணியன் ஆங்கே கைசலித் திருந்து பின்னும்
மலைவுதீ ராமை யாலே மரத்தினின் றிறங்கி வந்தான்

244. ஒற்றரால் அமைச்சன் இந்த உறுசுவைச் செய்தி யெல்லாம்
உற்றபின் அரைய னின்பால் உரைத்தனன் அவனு அந்தக்
கற்றவர் சொல்லால் உண்மை கண்டவர்க் குரிய ஐந்து
நற்றிற உழையன் சொல்லை நம்பியே நாட்டை ஆண்டான்

245. சொல்லிய கதைதான் நம்பும் தோரணை யற்ற தேனும்
ஒள்ளிய புலமைக்கிந்த உலகியல் அறிவும் வேண்டும்
பள்ளியின் கல்வியெல்லாம் பயன்படா புள்ளிக் கென்னும்
தெள்ளிய உண்மையேனும் தேற்று தற் குதவு மன்றே

நன்றியுள்ள சேவகன்

246. தரையுலகில் இருகண்டம் தழுவு பேரிசியாவில்
உரைபலநற் செல்வமெலாம் ஒருங்குடைய நற்பேற்றுத்
துரையொருவன் ஐங்காதத் தொலைவிலுள்ள உறவினரைக்
கரையறுமெய்க் காதலினால் கண்டுவரக் கருதினனால்

247. நாற்கலிமா வையமதில் நாயகன்தன் குடும்பமுடன்
ஏற்கமிக வசதியாய் ஏறியிருந் தமர்ந்ததற்பின்
கோற்கையனாய்ச் சேவகனுங் குதிரைகனை
வியங்கொண்டான்
நூற்படுபேர் நளனென்று நோக்கியவர் வியப்புறவே

248. நாடிறந்து காடுதனை நண்ணியபின் ஓநாய்கள்
ஓடிவந்து நெருங்கியதும் ஒரு குதிரை அவிழ்த்துவிட்டுச்
சாடியதைக் கொன்றவையும் சதைமுழுதுந் தின்னுமுனம்
கூடியதோர் நெடுந்தூரம் கொடுவுய்த்தான் சேவகனும்

249. தின்றவுடன் ஓநாய்கள் திரும்பவும்வந் ததுகண்டு
பின்னுமொரு குதிரையினைப் பிணியவிழ்த்து விட்டவுடன்
என்றுமிலா வேகத்தில் இயக்கிவிட்டான் சேவகன்தான்
அன்றவனின் அகநிலையை ஆண்டவனே அறிந்தவனாம்

250. பேயுற்ற கொடுமையொடும் பெயராத யானைத்தீ
நோயுற்ற பசியினொடும் நொடியில்மீண் டோநாய்கள்
ஏயுற்ற கடிதில்வந் தெய்தியதைக் கண்டுமனம்
தேயுற்ற சேவகனும் திரும்பவுமொன் றவிழ்த்துவிட்டான்

251. விட்டவுடன் வையத்தின் வேகத்தை யாரறிவார்
பட்டறிந்த நிகழ்ச்சிகளின் பயன்காகச் சேவகனின்
மட்டறியா வேகமுள் மனமேபூண்டுய்த்திடினும்
சட்டமுடன் ஓநாய்கள் சார்ந்தனநா லாமுறையும்

252. செலவரிய கடறுமிகச் சென்றுவிட்ட நிலைமையதும்
பலவுயிருக் கோருயிரே படுவதுநன் றெனுந்நெறியும்
தலைவனது நன்றியையும் தகவெண்ணிச் சேவகனே
விலகருமோ நாய்கட்கு விருந்தானான் விரைகவென்றே

253. சேவகனை ஓநாய்கள் தின்றிடுமுன் ஒருமாவின்
தாவரிய கான்கடந்து தலைவனொடும் பிறருய்ந்தார்
ஏவினவை செய்துணவிற் கீடுசெய்தும் தலைவருக்கே
ஆவியதும் அளித்திடுவோர் அரியவுயிர்க் கொடையரம்மா

— உ.க.இ.2. 246—7.

9. பலவகை

திருவள்ளுவர் ஈராயிரவாட்டை விழாச்செய்தி

254. தமிழினத் தீரே தமிழினத் தீரே
குமரிநன் னாட்டிற் குணிப்பில் காலமுன்
நுமருயர் நாக ரிகந்தனைக் கண்டும்
ளுமலியின் இழிந்த நிலைமையர் ஆகி
மாந்த னுண்ணியும் மதிகிளர் காலம்
தாழ்ந்து நின்றீர் தமிழினத் தீரே
பகுத்தறி வடிப்படை பொருள்களைப் பகுத்தே
முதற்றனித் தாய்மொழி வளர்த்தனர் யாரே
பல்துறை இலக்கியம் பாவின் இயன்றபின்
பொருளவிலக் கணமும் புணர்த்தவர் யாரே:

முத்தமிழ் எனவே இயலிசை கூத்துடன்
ஒத்தமும் மடிமொழி யுணர்த்தினர் யாரே.

சோவென் அரண்மேற் சொல்லரும் பல்பொறிக்
காவல் முதன்முதற் கண்டவர் யாரே
மகனைமுறை செய்தும் பகையை விருந்தோம்பியும்
நடுநிலை சால்பு நாட்டினர் யாரே
கையுங் காலுமாய்க் கரவர் வந்தே
வெள்ளை நிறத்தினும் வெடிப்பொலிச் சொல்லினும்
விண்ணவர் நிலையை விளம்பி யேமாற்ற.
பகுத்தறி வைப்பயன் படுத்தாது வைத்தே
மதவியற் பித்தமும் மடவியற் கொடையும்
பழங்குடிப் பிறப்பொடு பேதைமை யூட்ட
நிலத்தேவ ரென்னும் நெடும்பொய் நம்பி
அடிமைப் பட்டும் மிடிமைப் பட்டும்
அஃறிணை யாயினீர் அனைத்தும் இழந்தீர்.
எஞ்சி யிருப்பது செஞ்சொல் தமிழே
அதனை யேனும் அழியாது காப்பீர்
முதலிரு கழக நூல்களுள் எதுவும்
இதுபோ துண்டோ ஏனிலை ஆய்மின்
ஆரிய மொழியில் அனைத்துமொழி பெயர்த்தபின்
அருந்தமிழ் முதனூல் அழியுண் டனவே
ஆங்கில அரசும் அம்மொழிக் கல்வியும்
நயன்மைக் கட்சியும் மறைமலை யடிகளும்
அறிவுறுத் தியபினும் சிறிதும் திருந்தீர்
அறுப்பானை நம்பும் ஆடுகள் போல
வெறுப்பானை யின்றும் விரும்பித் தொழுதீர்
புறநாட் டகத்தே வேர்ப்பான் பகைமை
வெளியிட் டுடனே வேறாதல் வேண்டும்

இதுதமி ழகமே இதில்கலை தமிழே
ஆரிய மென்னும் பூரிய மொழியை
அகற்றித் தமிழை அரியணை ஏற்றுவீர்
கோயில் வழிபாடும் கொண்டாடு மனமும்
வாயில் மொழிதமிழ் வழங்குதல் வேண்டும்
விண்ணக மொழியும் விண்ணக மாந்தரும்
மண்ணகம் வழங்கும் முறைமை இல்லை
சிவனியம் மாலியம் எனுமிரு மதங்களும்
செந்தமி ழோரே கண்ட நெறியாம்
என்ன பெயரும் இன்றமி ழாக்கிக்
கன்னித் தமிழின் கற்பைக் காமின்
உங்கள் போன்றே உடலும் உறுப்பும்
உள்ள அமெரிக்கர் வெள்ளிடை நீந்தித்
திங்கள் சென்று திரும்பினர் பன்முறை
அடுத்த மனையுளும் அடியிட லின்றி
அடிநிலைத் தாழ்வில் அமிழ்ந்துளீர் நீரே
முதன்முதற் பொறிவினை முகிழ்த்தனர் நும்முனோர்
மதிநீர் முதற்சென் றிருத்தல் வேண்டும்
திருவள் ளுவரீ ராயிர வாண்டைப்
பெருவிளம் பரமாய்ப் பேணிக்கொண் டாடினிர்
அதனால் எதும்பய னானது முண்டோ
எள்ளள வும்அவர் சொல்லேற் றீரோ
பிறப்பொடு தொடுத்த குலப்பிரி வினையால்
கூண்டுள் விலங்குகள் போன்றடை பட்டே
ஒற்றுமை குலைந்தும் உரனை இழந்தும்
இனவுணர் வழிந்து மொழியுணர் வின்றிச்

சிறுமை நிலையிற் பெருமை கொண்டீர்
ஆரியன் பிறப்பால் உயர்ந்தான் அல்லன்
அவனிலும் வெள்ளையர் ஐரோப் பியரே
தட்ப வெப்பந் தன்னால் நாட்டு
மக்கள் நிறமும் மாறுவ தியற்கை
ஒன்றே குலமும் உடன்பிறப் பனைவரும்
நிலத்தேவ ரென்றொரு குலத்தோரிங் கில்லை
குடிமதிப் பிலும்பிற குறிப்புக் களிலும்
தமிழன் என்றே தன்குலம் குறிக்க
வடமொழி தேவ மொழியு மன்றாம்
அதனினும் மூச்சொலி யடைந்தது காளவாய்
முழக்கும் மூச்சும் மொழியொலி பெறுகை
வழக்கில் நேர்ந்த வழிநிலைத் திரிபே
திரவிடத் தாயும் ஆரிய மூலமும்
தெரியிடத் தேநம் தென்மொழி யாகும்
இந்திய நாகரி கந்தமிழ் ஆகும்
பகுத்தறி வைப்பயன் படுத்தி யின்னே
நிறந்துப் புரவு நிலைநீர் முத்திறம்
ஆயினும் ஓரின மாத லறிக
அரசியற் கட்சி பலவா யிருப்பினும்
ஆங்கிலர் போன்மொழி யணைமின் ஒருங்கே
தாழ்த்தப் பட்ட தம்மினத் தோரை
உயர்த்தப் பெற்றோர் உயர்த்தல் கடனே
பிரித்தா னியத்தினும் பிராம ணீயம்
பன்மடி கொடிதே பகரவுங் கொடிதே
முன்ன தொருவன் உடலையே பிணித்தது

பின்னதோ பிறங்கடை யுளத்தையும் பிணிக்கும்
கல்வியும் செல்வமும் கட்டாண்மையும்
கணக்கின் பெருமையும் கரையற் றிருந்தும்
சூத்திரர் சற்சூத் திரனெனத் தம்மைத்
தாழ்த்திய தமிழர் வீழ்ச்சியை நோக்கின்
அரிமா வரிமா கரிமா அனைத்தும்
நீல நிறங்கொள் கோலங் கண்டே
நரிமா விற்கு நடுங்கிய தொக்கும்
உள்ளந் தமிழனுக் குயரா வாறு
பெருங்கலா யிழுப்பது பிராமணர்க் கஞ்சுதல்
ஆரிய வடிமை யகன்றா லொழியத்
தேறும் வழியே தென்னவர்க் கில்லை
ஆரிய வேடரின் அயர்ந்தனிர் மறந்தனிர்
சீரிய மொழிநூல் செம்மையின் உணர்ந்தே
ஓரின மாகி உலகத் துயர்க
பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி
இருதிற உடைமை ஆட்சியும்
ஒருகுடை நீழல் ஓங்குக உலகே.

— திருக்குறள் மரபுரை. 790—2.

'திரு'

255. மருவ லர்கொள மன்பொரு னற்றபின்
மரபி னாருளர் மைந்திலர் வாயிரு
திருவி ழந்தபின் திருவெனுஞ் சொல்லையும்
ஒருவ நின்றவன் தமிழன் ஒருவனே

– செ.செ.20:243

முதுமொழியும் பொதுமொழியும்

256. முதுமொழி யொருதனி முத்தமிழ் முகிழ்த்தன
புதுமொழி பலவுளும் பொலியும் ஆங்கிலம்
பொதுமொழி யுலகெலாம் புகலும் அறிவியல்
பொதுமொழி இந்தியாற் செறிவ தடிமையே
– இ.த.எ. கெ. 89.

படைகொண்டார் நெஞ்சும் உடல்உண்டார் மனமும்

257. கதறினும் தொண்டை நீளக் கந்தினும் புள்ளும் மாவும்
பதறினும் நெஞ்ச மெல்லாம் பக்கமுந் தலையுங் காலும்
உதறினும் அங்கும் இங்கும் ஓடினும் அரத்தம் பீறிச்
சிதறினும் இரக்கங் கொள்ளார் சிதைத்துடல்
சுவைக்க வுண்டார்
— திருக். மர. 253.

குமிழியை ஒத்த வாழ்வு

258. இமிழ்கட லுலக மெல்லாம் எதிரிலா தாள்வ தேனும்
அமிழ்தினினும் இனிய பாவின் அருமறை பலவுஞ் சான்ற
தமிழினை இழந்து பெற்றால் தமிழனுக் கென்கொல்
நன்றாம்
குமிழியை யொத்த வாழ்வே குலவிய மாநி லத்தே.
— இ.த.எ.கெ.முக. 111

தமிழன் நிலை

259. கெடுக வுள்ளம் கேடிவன் கொள்கை
தமிழன் எனவே தகவெதும் இலனே
உலக முதற்றாய் உயர்தனிச் செம்மொழி

நமிழென விளக்கினுந் தாழ்மொழி என்பான்
பொன்னார் மேனிப் பொலிமுகம் வாய்ந்து
நன்னீ ராடி நல்லுடை யணிந்து
கல்வி தேர்ந்து கனம்பதம் பெற்று
நாகரி கத்தின் நன்கனம் வாழும்
நெல்லைச் சிவவூண் வெள்ளாண் குலவனும்
பிறப்பில் இழிந்தோன் பெயரிற் சூத்திரன்
இறக்குந் துணையும் இழிவின் நீங்கான்
இருமுறை குளிக்கினும் இவன்துப் புரவிலன்
இவன்கை யுண்ணல் இழிவென் றதன்மேல்
கல்வி நிரம்பாக் கரியவ னேனும்
இருகை யேந்தி இரப்பவ னேனும்
அருந்தமி ழறியா அயலா னேனும்
கொள்வான் விழுவான் கும்பிட் டெழுவான்
அவனொரு தேவன் அருளிமண் வந்தோன்
வழங்கா தெவர்க்கும் விளங்கா தெனினும்
அவன்வாய் மொழியே ஆகுக வழிபட
அவன்கை பட்டது அமுதே இங்ஙனம்
இனியெந் நாளும் இருக்க எனுமே — *ம.வி. 119*

குறள் இசைப்பாக்கள்

பல்லவி

260. இந்த உலகமெங்கும் செந்தமிழின் குறள்போல்
எந்த மொழியினும் உண்டோ?

அனுபல்லவி

சொந்தமா கவேபிறர் தந்தம் மொழியிற்பெற
முந்தி விரைகுவரே விந்தை இதுவேயன்றோ (இ)

சரணம்

புந்தியிற் புதுமலர் சிந்திய மதுநிகர்
தந்திடும் சுவையுறவே
வந்தனை சிரஞ்செய வாழ்த்திட வாயது
சிந்தனை மனமுறச் சிரவணம் செவிபெற (இ)

— திருவள்ளுவர் திருநாள்விழா மலர் பக்.126

இராகம் — தன்யாசி; தாளம் — ஆதி.

பல்லவி

261. வள்ளுவரே – திரு – வள்ளுவரே
வாழிவாழி தேவ – ரீர்நாமம் (வள்)

அனுபல்லவி

வெள்ளிய ஞானத் – தீம்பால் தருங்காம
தேனு வேவிவேக – பானுவேதிரு (வள்)

சரணம்

வண்ணமுடன் சொன்னீர் – சம்மதபோதம்
மனதுகுளிரும் குறள் – மதுரசங் கீதம்
தண்ணந்தமிழ் மணக்க – உண்ணும்ப்ரசாதம்
தலமுழுவதும் புகழ் – உலவுமெய்வேதம் (வள்) (2)

இராகம் — ஆரபி தாளம் — ஆதி.

— திருவள்ளுவர் திருநாள்விழா மலர் பக்.127

கும்மி

262. கும்மியடி பெண்ணே கும்மியடி – நல்ல
கொன்றை மலர்சூடிக் கும்மியடி

நம்மையாளும் தனிநாயகம் நம்மிடம்
நண்ணிய தென்றுநீ கும்மியடி.
ஆட்சிமொழி யிங்கே ஆங்கிலமாய் – என்றும்
ஆகிவிடின்அது கேடாகும்
மாட்சி மிகுந்தமிழ் மாநிலத் தாளுகை
மாதரசேவரக் கும்மியடி. – *த.நா.வி. 133*

எடுத்துக்காட்டில் பெயரில்லை

போலிகைப் பாடல்கள்

263. அங்கணத்து ளுக்க அமிழ்ததனால் தங்கணத்தர்
அல்லார்முற் கோட்டி கொளல்

264. தங்கணத்தார் அல்லார்முன் சொல்லல் சொலினஃதாம்
அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்து
– *திருக். மர. 720.*

265. தாழ்வுணர்ச்சி நீங்கும் தகைமைக்கண் தங்கிற்றே
வாழ்வுணர்ச்சி காணும் வழி.
– *முதன்மொழி1.3;2*

மக்கள் வாழ்வில் குறள் மாறியமைதல்

266. போகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
ஆகா றகலாக் கடை

என்று மக்கள் வாழ்விற் குறள் மாறியமையும் –

ம.வி. 110.

267. புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ சிலரிடைத்
துச்சல் இருந்த தமிழ்க்கு – செ.ப.க.க.அ.மு.

சீர்கேடு 3

20.8.61.

268. ஆய்விலா தாரும் அறிவுடையார் ஆய்ந்தார்முன்
வாய்திறவா துள்ள விடத்து – செ.ப.சீ. 27.

கண்ணகி செய்தியைச் சீத்தலைச் சாத்தனார் சொல்லக்கேட்டவுடன், இளங்கோ வடிகட்கு மூவுண்மைகள் தோன்றின. அங்ஙனமே சென்ற பொதுத்தேர்தலில் தமிழ்நாட்டுப் பேராயம் படுதோல்வியுற்றவுடன் நடுநிலையாளர்க்கெல்லாம், மூவுண்மைகள் தோன்றின. அவை,

269. தமிழ்பிழைத் தோர்க்குத் தமிழ்கூற் றாவது,
ஏமாற் றென்றும் இயலா திருப்பது,
தன்வினை பின்னே தன்னைச் சுடுவது

என்பன.

புதிய முத்தமிழ் – மு.ரா. பெருமாள் முதலியார் இயற்றிய

புதுநூற்பாக்கள்

நிலைமொழி யீற்றில் மெய்யெழுத் திருப்பின்
வருமொழி ரலஷில் தொடங்கா தென்க;
அண்ணன் இராமன் என்றே எழுதுக;
அண்ணன் ராமன் எனவன் றுணர்க

நிலைமொழி யீற்றில் உயிரெழுத் திருப்பின்
வருமொழி ரலளில் தொடங்கலா மென்க
தம்பி லக்குவன் என்பதே சாலும்
தம்பி இலக்குவன் என்ப தெதற்கு? – செ.செ. 52:550

இவற்றை மறுத்துப் பாவாணர் பாடியவை

270. நிலைமொழி யீற்றில் நிற்பது மெய்யேல்
வருமொழி ரலமுன் வாரா வென்க
கலைமான் இரண்டு கண்டே விலக்கில்
எனவுரைத் தெழுதுக இதுமுது நெறியே

271. நிலைமொழி யீற்றில் உயிரொலி நிற்பின்
வருமொழி ரலமுன் வரலா மென்க
கலைமா ரெண்டு காணுக லெக்கில்
எனவுரைத் தெழுதுக இதுபுது நெறியே

என்று புணர்ச்சி யிலக்கணத்தை மாற்றவும் நேரும். இதன் தீங்கை அறிஞர் கண்டு கொள்க. — *செ.செ. :586*

ஒரு நூற்பா – வண்ணனை நூலின் வழு

272. "எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே"
"எல்லா மொழியும் இடுகுறித் தொகுதியே"
– *செ.செ. 50:90*

அடிமையை அகற்றுக

273. ஆரிய வேடரின் அயர்ந்தனை மறந்தனை
சீரிய மொழிநூல் செவ்விதின் உணர்த்தலின்
மூரிய பெருமையை முற்று முணர்ந்தினே
பூரிய அடிமையைப் போக்குவை தமிழனே
– *த.ம. 193 தமிழர்வ. 358*

தலையாய தமிழர்

274. பெருமையெனப் புன்செருக்கிற் பிரிந்து வாழ்ந்து
பிறருக்கொன் றீயாத புல்ல ரேனும்
எருமையொடு குரங்கரவம் தவளை தின்பார்
இரவெடுப்பார் தீயதொழு நோய ரேனும்

கருமைமிகும் ஆப்பிரிக்கர் முண்ட மெய்யர்
காடுறையும் விலங்காண்டி மாந்த ரேனும்
அருமையுறுந் தனித்தமிழை விரும்பு வாரேல்
அவரன்றோ தலையாய தமிழர் கண்டீர்.

— *தமிழர் வ. 352.*

10. முடிநிலை

வண்ணனை மொழிநூலின் வழுவியல். முடிபு

275. ஆரிய வேடரின் அயர்ந்தனை மறந்தெனச்
சீரிய மறைமலை செந்தமிழ் உணர்த்தலிட்
டோரின மாயர சுறுந்தமி ழினமே

276. குமரி நிலமொழியைக் கூறுந் தமிழன்
குமரி வரலாறு கொண்டே – குமரித்
தமிழையும் தன்னையுந் தாங்கித்தற் காக்கும்
அமரிலும் வெல்லும் அறி

277. பண்பட்ட செந்தமிழாற் பைந்தமிழா முன்னேறக்
கண்கொட்டுங் காலும் கவலையறேல் – புண்பட்டும்
மாறா யிருப்பவெலாம் மாற்றிப் புரட்சிசெயச்
சூறா வளிபோற் சுழன்று

278. வண்ணனைக்கூற்று வழுஉ மொழியியலை
விண்ணவர் போற்றினும் வேண்டற்க – எண்ணிப்
பகுத்தறிவால் அந்நூல் செய் பைந்தமிழ்க் கேட்டை
வகுத்தவர லாற்று வழி

279. முப்பல் கலைக்கழக முட்டாத் தமிழ்த்துறையும்
செப்புந் தனித்தமிழர் சேர்ந்திடுக – தப்பின்
அடியோடு முக்கழகும் ஆரியம் நீங்கி
முடிசூட முத்தமிழ் முந்து.

முடிபு

280. தேவ மொழியென்று தேரின் உலகிலில்லை
யாவும் நிலமக்கள் யாத்தனவே – சாவினால்
தெய்வ நிலைமையெனின் தேவர் உலகினையே
எய்தி விடுதல் இயல்பு

281. ஆரியம் தேவமொழி யாகு மெனின்மேலை
ஆரிய மெல்லாம் அதுவாகும் – ஆரிய
நான்மறை தெய்வமெனின் நானிலத் தேனைமொழி
நூன்மறை மேலாம் நுவல்

282. இந்திய ஐரோப் பியமென்னும் மாமரத்தின்
முந்திய ஆணிவேர் முத்தமிழாம் – பிந்திய
உச்சாணிக் கொம்பே உரப்பும் வடமொழியாம்
அச்சேது மின்றி அறை.

283. இயல்பே திரிபே எனுந்தமிழன் பாங்கில்
இயல்பே தமிழாகும் என்க – அயலாம்
திரிபே திரவிடமாம் தேரினதன் முற்றே
மருவும் வடமொழி மாண்பு

284. வடமொழியே தெய்வ வகைமொழியேல் அந்த
மடமொழியின் மூலத் தமிழாம் – திடமொழி
தெய்வத்தின் தெய்வத் திருமொழி யென்றின்றே
உய்வுற்றுச் சீராக ஓம்பு

285. சொற்பொருள் யாப்பும் சுவையாம் அணியியலும்
நற்புல நூலுமே நல்வளமாம் – வற்பொலியின்
மூச்சும் கனைப்பும் மொழியின் சிறப்பாயின்
ஓச்சுங் கழுதை உலகு

286. எல்லா வகையாலும் எண்ணினால் இவ்வுலகில்
எல்லோர் தமிழுக் கிணையில்லை – அல்லாச்
சிறந்த மொழியெல்லாம் செந்தமிழ் போலன்றி
இறந்த மொழியாம் இன்று

287. ஆரிய ஏமாற்றிற் காளாய் அடிமைமடப்
பூரிய வாழ்வழுந்திப் போந்தமிழா – சீரிய
செந்தமிழ் மானஞ் சிறந்துரிமை பெற்றுயர்க
முந்திய தென்னோர் முறை

288. ஒருமுறை ஏமாறின் ஏமாற்றி குற்றம்
மறுமுறை ஏமாறி குற்றம் – பலமுறையும்
ஏமாறும் பேதை இயல்பின் தமிழனெனின்
ஆமாறே இல்லை அறி

289. மொழியே இனமக்கள் முன்னேற நல்ல
வழியாம் அதனை வளர்க்க – பழியாய்த்
தமிழயரத் தாழ்ந்தான் தமிழன்காண் முன்போல்
தமிழுயரத் தானுயர்வான் தான்

290. பகுத்தறிவைச் சற்றும் பயன்படுத்தார் கல்வி
மிகுத்ததனால் இல்லையொரு மேன்மை –
வகுத்தநன்னூற்
கற்றைகளைத் தின்றாலும் காளவாய் நல்லறிவு
பெற்றிடுமோ எத்துணையும் பேசு

291. உடம்பளவில் மாந்தர் உயர்திணை யராகார்
மடந்தவிரும் நல்லறிவு மானம் – திடம்பெறவே
தாழ்வுணர்ச்சி நீங்கித் தகுநற் றொழிலொழுக்கம்
வாழ்வுயர்ச்சி காணும் வழி

292. அடிமைத் தனத்தின் அடிநீக்கி இன்றே
குடிமைத் தனந் தமிழா கொள்க – மடிமை
இருக்குந் தமிழையும் இல்லா தாக்கும்
தருக்கும் பெயருந் தப.

293. செங்கதிரின் நீண்மறைவிற் செந்தமிழும் ஆரியத்தால்
மங்கி மறைந்தநிலை மாய்ந்ததினால் – எங்குமினி
மூல மொழியென முத்தமிழே ஆளுகின்ற
காலம் அணுகியதே காண்.

294. குப்பை உயர்ந்தது கோபுரந் தாழ்ந்ததெனத்
தப்பி வடமொழி தான்கவர்ந்த – செப்பத்
தமிழனையை விட்டினித் தானதற்குத் தாழ்க
குமரியனை யென்றதைக் கொண்டு.

295. மறை மலை மாணடிகள் மாபெயர் வாழி
நிறைமொழி முத்தமிழ் வாழி – இறைமொழியாம்
என்னும் வடமொழியும் ஏமாற்றா தெந்நிலத்தும்
மன்னுக நூன்மொழி மற்று.

வழிபாட்டு மொழி

296. ஆரியம் முந்தி அருந்தமிழைத் தாழ்த்தியதால்
நேரெதிர் இந்திவந்து நின்றதுகாண் – ஓரடியாய்
ஆரியம் இந்தி அகல வழிபாடு
சீரிய செந்தமிழில் செய். – இ.த.எ.கெ.55

வாழ்த்து

297. வான்வாழி வாய்மை வளமுத் தமிழ்வாழி
ஆன்வாழி அன்போ டறம்வாழி – கான்வாழி
நூல்வாழி நல்லறிவு நுண்புதுமை ஆய்வுசெங்
கோல்வாழி பல்லரசுக் கூட்டு. – த.இ.வ. 326

11. பாடல் அகரவரிசை பாடல் எண்

அங்கணத்துள் 263
அடருந் 160
அடிமை 292
அத்தொகை 109
அம்மை 39
அமெரிக்கர் 226
அரசனே 219
அரிமாபுரம் 89
அரிய 152
அருந்தலால் 218
அல்லும் 128
ஆங்கிலத்தோ 98
ஆங்கிலர் 163
ஆண்டாண்டு 191
ஆய்விலா 268
ஆயிரத்தெண் 48
ஆராவணி 114
ஆரிய 149
ஆரிய ஏமாற் 287
ஆரியராட்சி 184
ஆரியம் 281, 275
ஆரிய வேடரின் 273, 275
ஆரியன் 150
ஆருயிர் 216
ஆலைத் 162
ஆளும் 84
ஆற்றும் 82, 169
ஆறடி 71
ஆனை நடை 183
இந்த உல 260
இந்தி 9
இந்திய 282
இந்தியா 224
இந்நிலை 4, 64
இந்நூலும் 197
இம்மியே 188

இம்மை	140	இன்னிசை	239
இமிழ்கடல்	258	உடம்பளவில்	291
இயல்பே	283	உயர்நிலை	193
இரப்ப	100	உரை நடை	173
இரவிலே	217	உலகத்தமிழ்	57
இராமசாமி	201	உலகமுதல்	93
இருந்த நாள்	78	உலகமுழுமை	141
இருபதாம்	186	உலண்டின்	55
இல்லத்	153	உவப்பவே	72
இல்லறத்	146	உள்ளநற்	33
இலக்கண	235	ஊட்டில்	233
இலக்கியமும்	66	ஊரும்	143
இலக்குவனார்	37	எங்கணும்	31
இலையது	243	எங்கேனும்	88
இவ்வுரை	130	எண்ணிற்கு	2
இழந்த	58	எத்தனை	122
இளங்கோ	27	எத்தனை நாள்	232
இறையருள்	26	எத்தனைய	192
இன்குரலும்	177	எத்தனை வெள்	212
இன்பம்	83	எத்திறம்	237

எந்தையே	76	கருமுத்து	107
எம்மதமு	136	கலியாண	18
எல்லாச்	272	கறுவுகொள்	134
எல்லாமும்	147	காமுறத்	65
எல்லாவகை	286	காய்கறி	241
என்றும்	10	கார்வாழி	126
என்ன இந்த	223	கால்கடுத்து	205
ஒருமுறை	288	கான்மனி	92
ஒருமுறையே	123	கிறித்தவ	59
ஒழுக்கம்	144	குடி செய்வார்	156
ஒற்றரால்	244	குப்பை உயர்ந்	209, 294
ஒன்றும்	85	குமரிநிலை	1,276
ஓவிய	106	குமரிமலை	54
கட்டுக்கதை	159	குறையும்	7
கடவுள்	86	குன்றக்குடி	101
கடிதமும்	178	கெடுக	259
கடையெழு	204	கேட்டின்	230
கண்ணினுக்	214	கொலையும்	168
கண்மணி	30	கோடிக்	99, 207
கதறினும்	257	கோடிச்	231

சடசட 221

சித்திரமோ 38

சிவநெறி 46

சுழன்றும் 42

சீராய் 121

செங்கதிரின் 93

செங்காட்டுப் 96

செட்டிகுளத் 94

செந்தமிழ் 105, 234

செந்தமிழ்ப் 74

செல்வமே 79

செலவரிய 252

செவ்வை 67

சேலங் 198

சேவகனை 253

சைவசித்தாந்த 51, 52

சொல்லிய 245

சொற்பொருள் 285

தகைசால் 44

தங்கணத்தர் 264

தங்கியமனை 238

தமதுபாத் 25

தமிழ்நாடு 68

தமிழ் நிலத் 215

தமிழ்பிழைத் 269

தமிழலாது 5

தமிழன் 151

தமிழினத்தீரே 254

தமிழே 91

தயிர்க்கென 240

தரையுலகில் 246

தன்கருமம் 111

தன்மை 6

தன்னலம் 77

தன்னலமும் 187

தனக்குச் 164

தனித்தமிழ் 62

தாமரை 129

தாய்நாடே 166

தாய்மொழி 32, 127

தாயும்	14	நண்பன்	189
தாழ்வுணர்ச்சி	265	நன்செயும்	220
தானமிட்ட	157	நாட்டுப்பற்	161
திருமணம்	120	நாட்டுவிடு	181
திருமுல்லை	87	நாடிறந்து	248
தின்றவுடன்	249	நாடுங்குல	210
தீவம்	103	நாடும்மொழியும்	47
துங்கஇல்	13	நாவிரும்பின்	118
தெளிதேனில்	185	நாவை சிவதா	21—23
தேங்குமுப்	20	நாற்கலிமா	247
தேவமொழி	32, 280	நிலைமொழி	270, 271
தேவேந்தர்	36	நீர்மிகிள்	222
தொங்கல்	112	நீரணை	70
தொட்டனைத்	148	நுண்மதி	174
தொடைகெழு	115	நூலும்	171
தொல்காப்பியப்	170	நெய்யினை	242
தொல்காப்பியம்	137	நெய்வேலி	119
தொல்காப்பிய முதல	172	நெல்லைத்	53
தோற்றுந்	179	நேரிய	29
நடுநிலை	139	பல்லெல்லாம்	73

பகுத்தறிவை 11, 12, 290
பட்ட 61
படிமைமேல் 158
பண்டாரகர் 110
பண்பட்ட 277
பணத்திற்கு 117
பதத்திற் 116
பரமசிவ 24
பல்கலைக் 75
பல்லாயிரம் 102
பலதுறை 131
பாங்கா 95
பாட்டும் 49
பாண்டியர் 43
பாரதிமேல் 182
பாவாணன் 113
பிறப்பால் 165
பிறமொழி 132
புக்கில் 267
புண்ணூற்று 41
புதுவதே 63
புரட்சிப்பா 190
புற்று 80
பூனைபோற் 225
பெண்ணின் 81
பெருமை 274
பேணிய 135
பேயுற்ற 250
பொய்மையும் 145
போகாறள 266
போற்றும் 17
மங்கலந் 16
மணிவாசகர் 56
மதத்தை 90
மருவலர் 255
மல்லைப் 154
மலையெனும் 155
மறுமனத்தில் 227
மறை மலை 2, 40, 104, 295
மாடுபோல் 167

மாநிலக் 108
மானங்கெட்ட 228
மிக்கபிறப் 34
முதுமொழி 256
முந்தியே 97
முந்திவாளோடு 69
முப்பல்கலைக் 279
முப்பால் 125
முருகலலிதா 19
முன்னாட் 206
முன்னூல் 124
முன்னோர் 138
மூவாயிர 142, 180
மூவுலகும் 196
மெய்கண்டார் 28
மொழியின் 133
மொழியும் 175
வடபுலம் 236
வடமொழியே 284
வடமொழியை 203
வண்ணனைக் 278
வலியப் 229
வள்ளுவரே 261
வள்ளுவன் 199
வான்வாழி 297
விட்டவுடன் 251
வீட்டிற்கும் 195
வீட்டுரிமை 45
வெண்டாளில் 50
வெள்ளமென் 213
வேத்தவை 35
வேலையின் 200
வேற்றுமொழி 176

12. இணைப்பு

பொங்கல்

1. பொங்கலோ பொங்கலென்று பொங்குக பொங்கலதை
நுங்கலோ நுங்கலென்று நுங்குக – மங்கலப்
புத்தாண்டு நெல்லின் புதிருண்டு பேரனுடன்
ஒத்தீண்டு நீட வுயர்ந்து

2. செந்தமிழ் போன்றினிய செந்தேனும் சீடையும்
எந்தம் நினைவில் இருக்குமே – முந்தியே
கண்ணறுவை செய்வித்த காசுபோல் இம்மையெலாம்
எண்ணரிய காலும் இனித்து.

2002 சிலை ஈ0 (13.1.73)
(கல்லைப் பெருஞ்சித்திரன்)

மங்கலத் திரு.
தமிழ்த்தென்றல் செல்வநாயகியர்

திருமண வாழ்த்து

3. எங்கணும் நிறைந்த இறைவ னருளால்
செந்தமிழ்த் தென்றல் செல்வநா யகியர்

இல்லறம் நன்றென எவரும் புகழ
நல்லற வின்பம் நன்பொருள் உதவத்
தென்றலும் தமிழும் போல
ஒன்றியே வாழ்க உலகினில் நெடிதே.

200அ மடங்கல் உங (8.9.77)

மங்கலத் திருமிகு
ஆறுமுக மரகதவர்

எசு. பி **(S. P)** *க.க. நகர்*
சென்னை – 78.
2020 துலைஉக (7.11.79)

திருமண வாழ்த்து

4. தேறுமுக மாகவினை திருமணவின் புறுதுணையர்
ஆறுமுக மரகதவர் அன்பு அறம் நல் வாழ்வறிவுப்
பேறு மிகு மகவளவு பெற்றுயருந் தமிழகத்தில்
நூறுபுக இசைபரவ நுவல் தமிழ் பார் முழங்கிடவே.

சேலம் நகராண்மைக் கல்லூரித் தமிழ்த் துறைத் தலைவர்
ஞா. தேவநேயப் பாவாணர், B.O.L.,
இயற்றிய
சிறப்புப் பாயிரம்.

5. மலர்தலை உலகில் மாந்தர் இனத்தின்
மலர்க்கண் முதன்முதல் மாண்புற மலர்ந்த
தண்டமிழ் நாட்டில் தொன்றுதொட் டோங்கித்
திணைதொறும் ஒவ்வொரு திறமாய் வழங்கியும்
துன்புறும் அழுகைத் தொழிலிலும் கலந்தும்
வாயினும் கருவி வகையினும் வளர்ந்தும்
ஒன்பது குறைந்த பன்னீ ராயிரம்
பண்களாய் நால்வகைப் பாற்படப் பரந்தும்
இசைத்தமிழ் என ஒரு மொழிப்பிரி வாகியும்
தேவரும் விரும்பும் தீவிய கலையாய்த்
திகழ்ந்த தொல்பெருந் தென்னிசை பின்னர்
ஆரியத் தாலுரு மாறி வழங்கிக்
குலப்பிரி வினையால் புலத்துறை மறைந்து
கருநா டகமெனக் கரைபெயர் கொண்டு
பன்னூற்றாண்டு படர்ந்த பின்னர்

முத்தமிழ்க் கடலுள் முழுகிமுத் தெடுத்துக்
கருணா மிர்தக் கடற்பெயர் நூலில்
இசைத்தமிழ் இயல்பை இனிது விளக்கிய
உரவோர் தஞ்சை இராவு சாகிபு
ஆபிர காம்பண் டிதரின் மகனார்
வரகுணமிக்க வரகுணபாண்டியர்
கன்று முதவுங் கனியைப் போல
ஒருநரம் புற்ற சுரையாழ் முதலா
ஆயிர நரம்புறும் ஆதியாழ் வரையுள
நரப்புக் கருவியின் நாயகமாக
வலிவு மெலிவு சமனென வழங்கிய
மூவகை நிலையும் ஒருநிலை இயக்கும்
எழுநரம் புற்ற இன்னிசைக் கலமாய்ச்
சங்ககா லத்திற் செங்கோட்டி யாழெனச்
சிறப்புற் றோங்கிய செந்தமிழ்க் கருவி
பண்டை நாளில் பழமலை என்னப்
பெற்ற தமிழ்நகர் பிற்றை நாளில்
விருத்தா சலமென வேறு பெயர்கொளல்
போலும் இன்று வீணை என்றே
வழங்கும் வகையை விளக்கித் தந்தனர்
பாணர் கைவழி என்னும்
யாணர் நூலை யாவரும் கொளவே

பாணர் கைவழி எனப்படும் யாழ்நூல்
கழகவெளியீடு : 531 ; 1950.
ஆசிரியர் டாக்டர் ஆ. வரகுணபாண்டியன்.

தவச்சாலை வெளியீடுகள்

தமிழ் வளம்-சொல்	உருபா	40	00
திருக்குறள்-கருத்துரை	...	25	00
திருக்குறளின் தனிப்பெருஞ் சிறப்புகள்	..	20	00
தமிழர் திருமணம் (பாவாணர்)	...	20	00
சிற்றருவி (குழந்தையர் பாடல்)	...	30	00
இன்ப வாழ்வு	...	16	00
நாடும் மொழியும் நம்மிரு கண்கள்	...	20	00
மனவளப் பயிற்சி	...	20	00
மர்ணவர் மாண்பு	...	24	00
வாழ்வியல் வழிநடை	...	20	00
வாழ்வியல் வளம்	...	50	00
வள்ளுவர் வழியில்-தவம்	...	6	00
வள்ளுவர் வழியில்-வறுமையும் வளமையே	...	6	00
கபிலர் அகவல்	...	5	00
மங்கல மனையறம்	...	6	00
திருக்குறள் ஆராய்ச்சி (முதல் தொகுதி)	...	60	00
திருக்குறள் ஆராய்ச்சி (இரண்டாம் தொகுதி)	...	60	00
ஊருக்கு ஒருவர்	...	10	00
வள்ளுவமும் வாழ்வியலும்	...	10	00

நூல் கிடைக்குமிடம் :

திருவள்ளுவர் தவச்சாலை

திருவளர்குடி (அல்லூர்) திருச்சி மாவட்டம்-620101.

தொலைப்பேசி : 0431—685328

வேமன் பிரிண்டர்ஸ், நுங்கம்பாக்கம், சென்னை-34.

☎ : 8211134